

N:o 104.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 6 maj 1907.
— — — — Andra Kammaren den 6 — —

*Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kungl.
Maj:ts proposition med förslag till ny förordning
angående bevilning af fast egendom samt af inkomst.*

(Bevillningsutskottets betänkande n:o 13 och memorial n:o 16).

Till Konungen.

I proposition den 15 sistlidne februari har Eders Kungl. Maj:t föreslagit Riksdagen att antaga vid propositionen fogadt förslag till ny förordning angående bevilning af fast egendom samt af inkomst jämte instruktion för taxeringsmyndigheterna.

Bih. till Riksd. Prot. 1907. 10 Saml. 1 Afd. 1 Band. 34 Häft. (N:o 104). 1

I sammanhang med behandlingen af denna proposition har Riksdagen till pröfning förehåft åtskilliga i anledning af propositionen väckta motioner.

Vid granskning af det af Eders Kungl. Maj:t framlagda förslag har Riksdagen funnit skäl till de anmärkningar och ändringar, hvarom här nedan vidare förmåles.

Hvad då först angår de förändrade bestämmelser med afseende å skatteåret, som innefattas i förslaget, har Riksdagen visserligen funnit desamma väl ägnade att tjäna därmed afsedda ändamål, hvarigenom de ett år mantalsskrifna skattskyldige skulle samma år påföras inkomstbevilning för sina under nästföregående år åtnjutna inkomster. Men anser Riksdagen, att sagda bestämmelser analogivis jämväl böra tillämpas i afseende å den genom fastighetsbevilningen beskattade afkastningen af fast egendom. Enligt föreliggande förslag skulle emellertid fastighetsbevilningen år 1908 erläggas af dem, som samma år vore ägare (i vissa fall innehafvare) af den fasta egendom, därför bevilning skulle utgå. Detta förhållande skulle leda dithän, att afkastning af fast egendom, därför fastighetsbevilning utginge, beskattades för det löpande året (år 1908), medan beskattningsbara inkomster i öfrigt beskattades för det nästföregående året (år 1907). Häraf åter skulle följa, att för fast egendom äfven under öfvergångsåret 1908, då inkomsttagare hade att utgöra half bevilning på grund af taxeringarna år 1908, skulle erläggas hel fastighetsbevilning efter de under samma år fastställda taxeringsvärden.

Enligt de grunder, som hittills följts vid beskattningen, hafva afkastning af fast egendom och andra beskattningsbara inkomster beskattats för samma år. Så länge fastighetsbevilningen afser att vara ett komplement till inkomstbevilningen, hvilket tydligen är förhållandet, då inkomst af fast egendom icke inberäknas i de inkomster, som beskattas genom inkomstbevilning, är en sådan ordning, hvarom nyss nämnts, fullt naturlig. Följdriktigheten torde därför, såsom i det vid propositionen fogade statsrådsprotokoll också erkännes, fordra, att, om skatteåret beträffande de inkomster, som träffas af inkomstbevilning, förändras, samma ordning tillämpas i fråga om fastighetsbevilningen. En afvikelse från denna princip medför olägenheter vid den öfvergång till nytt skatteår, hvarom nu är fråga, och kan jämväl i framtiden vid eventuella förändringar af beskattningssystemet vålla svårigheter.

På sätt redan nämnts skulle skilda bestämmelser rörande skatteåret för fastighetsafkastningen och andra inkomster redan nu medföra olägenheter. I sådant afseende behöfver allenast framhållas omförmälda med för-

slaget följande anordning, att den, som åren 1907 och 1908 är ägare af en och samma fastighet, år 1908 skulle nödgas utgöra två hela fastighetsbevollningar. Att på dylikt sätt, med hänsyn allenast till förändrade bestämmelser om skatteåret, vidtaga, om ock blott för ett år, en ny och ojämn fördelning af skattebördorna måste vålla betänkligheter, helst då de, hvilka ägde fastighet under bägge åren 1907 och 1908, lika väl som inkomsttagarna torde vara i behof af lättnad i skattebördorna under öfvergångsåret.

Icke utan tvingande skäl bör därför en anordning, som medför en dylik, om ock tillfällig, ojämn beskattning, vidtagas. Sådana skäl förefinnas emellertid icke. Visserligen torde, såsom i statsrådsprotokollet angifvits, frågan om fastighetsbevillningen icke kunna ordnas på det sätt, att fastighetstaxeringarna verkställas ena året och fastighetsbevillningen, med ledning af dessa taxeringar, debiteras nästföljande år. Detta skulle nämligen leda till de oegentligheter, som i statsrådsprotokollet närmare utvecklats. En sådan anordning är emellertid icke nödvändig för att vinna det nu afsedda ändamålet.

I likhet med hvad som äger rum vid taxering till inkomstbevillning och inkomstskatt kan nämligen taxering till fastighetsbevillning verkställas året efter det afkastningen af fastigheten åtnjutits. De taxeringsvärden, som under ett visst år (1908) fastställdes, skulle alltså bestämmas med ledning af förhållandena under närmast föregående år (1907) och afse att fastställa fastigheternas värden under samma år (1907). Bevillningen, som debiterades med ledning af dessa värden, utgjorde under sådana förhållanden fastighetsbevillningen för nästföregående år (1907).

Det är visserligen sant, att under en sådan ordning fastigheterna skulle för år 1907 varda två gånger taxerade, nämligen dels innevarande år för löpande året och dels år 1908 för det nästföregående året. Af flera skäl torde emellertid denna dubbla fastighetstaxering icke kunna tillmätas någon afgörande betydelse i förevarande afseende. Ett liknande förhållande kommer nämligen att äga rum i fråga om de beskattningsbara inkomsterna. Dessa skola nämligen taxeras dels år 1907 för löpande året, dels ock år 1908 för det nästföregående året. Något hinder förefinnes icke att, i analogi därmed, för fastigheterna två särskilda taxeringsvärden för år 1907 fastställas, nämligen dels år 1907 att läggas till grund för fastighetsbevillningen samma år, dels ock år 1908 att användas vid debitering af den bevillning, som skall erläggas vid samma års slut. Liksom vid inkomsttaxeringen deklARATIONER om 1906 års inkomster tjäna till ledning för 1907

års taxering och deklARATIONER om 1907 års inkomster för 1908 års taxering, komma för de fastighetstaxeringar, hvilka skola verkställas år 1908, särskilda uppgifter att läggas till grund. Enligt instruktionen för taxeringsmyndigheterna kan någon nämnvärd förändring i nu gällande taxeringsvärden å fastigheterna icke äga rum under tiden mellan de allmänna fastighetstaxeringarna. Innevarande år infaller under en sådan period. År 1908 däremot skall under alla förhållanden verkställas en allmän fastighetstaxering, därvid full hänsyn skall tagas till de i 14 § bevillningsförordningen omförmälda uppgifter om de köpeskillingar, hypoteks- och brandförsäkringsvärden m. m., som betingats eller åsatts under de närmast före år 1908 förflyttna åren.

I anslutning till hvad Riksdagen sålunda anfört, har Riksdagen vidtagit däraf påkallade ändringar i det framlagda författningsförslaget.

Härigenom komma 1907 års fastighetsägare i samma ställning som 1907 års inkomsttagare, som hafva att hösten år 1908 utgöra en half bevillning. För sistnämnda år bör alltså fastighetsbevillingens belopp fastställas till tre öre för hundra kronor af taxeringsvärdet å jordbruksfastighet och två och ett halft öre för hundra kronor af taxeringsvärdet å annan fastighet och frälseränta.

Den reform af vårt beskattningsväsende, hvarom nu är fråga, förutsätter, såsom i statsrådsprotokollet angifves, vidtagandet af flera åtgärder i syfte att förenkla och påskynda taxeringsförfarandet. Detta mål vinnes i viss mån redan genom den utsträckning af deklARATIONSSKYLDIGHETEN, som enligt det af Eders Kungl. Maj:t jämväl framlagda förslag till ny inkomstskatteförordning skulle äga rum. Härigenom underlättas nämligen påtagligen taxeringsmyndigheternas arbeten vid taxeringarna till inkomstskatt och inkomstbevillning. En sådan vidgad deklARATIONSSKYLDIGHET torde också få anses vara ett väsentligt villkor för genomförandet af den omorganisation af taxeringsmyndigheterna, hvilken innefattas i förevarande förslag till ny bevillningsförordning. Denna omorganisation af taxeringsmyndigheterna afser bland annat att inskränka dessa myndigheters antal till två på det sätt, att bevillningsberedningen och taxeringsnämnden sammanslås till en myndighet, som under namn af taxeringsnämnd skulle erhålla, hvad beträffar antalet ledamöter, valda af de skattskyldige, samma antal som den nuvarande bevillningsberedningen. Vid sidan häraf skulle emellertid, enligt de af Eders Kungl. Maj:t i afseende å taxeringsnämndens sammansättning föreslagna bestämmelser, det administrativa inflytandet vid taxeringarna i

väsentlig mån stärkas. Under nuvarande förhållanden är dylikt inflytande beredt dels i bevillningsberedningen genom den af Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande förordnade ordföranden hos denna myndighet och dels i taxeringsnämnden genom det vid denna myndighet anställda kronoombudet. I hvardera instansen kan således kronan anses representerad genom ett ombud. Vid omorganisationen enligt Eders Kungl. Maj:ts förslag skulle emellertid kronan erhålla i den första instansen två representanter, nämligen dels ordföranden och dels en af Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande förordnad ledamot. I huru hög grad de skattskyldigas eget inflytande vid taxeringsfrågornas afgörande skulle rubbas genom den af Eders Kungl. Maj:t föreslagna ordningen, torde nogsamman framgå vid en jämförelse mellan antalet beslutande af de skilda kategorierna i den nuvarande taxeringsnämnden och i den nyorganiserade första taxeringsmyndigheten. Den nuvarande taxeringsnämnden består af minst nio à tio af de skattskyldige valda ledamöter, och i besluten äger icke kronoombudet deltaga. I den nyorganiserade taxeringsnämnden skulle åter besluten fattas af två af statsadministrativ myndighet utsedda personer och högst sex af de skattskyldige valde ledamöter.

En dylik genomgripande omläggning af hittills följda regler för taxeringen anser utskottet så mycket mindre tillräddig, som den icke kan sägas vara af förhållandena påkallad. Kronans intressen torde nämligen hos taxeringsnämnden blifva behörigen tillgodosedda af den utaf Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande förordnade ordföranden. Det särskilda biträde i taxeringsarbetet, en af Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande förordnad ledamot skulle lämna ordföranden, kunde visserligen på sina håll vara af betydelse för arbetets fortskyndande. Saknaden af detta biträde utesluter dock icke möjligheten att på ett tillfredsställande sätt ordna taxeringsarbetet. I de fall, där enligt nuvarande taxeringsdistriktsindelning svårigheter kunde möta för ordföranden att utan biträde fullgöra de honom åliggande göromålen, torde nämligen alltid den utvägen vara att tillgå att uppdelade taxeringsdistriktet i flera distrikt. I allt fall kunna icke de betänkligheter, som på vissa håll uttalats mot bevillningsberedningens och den nuvarande taxeringsnämndens sammanslagning, varda undanröjda genom den utvidgning af det administrativa inflytandet i taxeringsnämnden, Eders Kungl. Maj:t föreslagit. I afseende å dessa betänkligheter må erinras, hurusom taxeringsmyndigheterna hafva till ändamål ej blott att taxera de beskattningsbara inkomsterna utan äfven, såsom ett mycket viktigt moment i sin verksamhet, att fastställa fastighetstaxeringsvärdena. Vid omorganisa-

tionen måste därför tillses, att nödiga förutsättningar hos taxeringsnämnden för fullgörandet af dessa dubbla funktioner icke saknas. Huruvida för detta ändamål en förstärkning af sakkunnelementet inom nämnden kan vara af behovet påkallad, torde man kunna hafva anledning ifrågasätta. Hvad däremot synes Riksdagen ovedersägligt är, att, för behörigt fastställande af fastighetstaxeringsvärdena, hos nämnden måste förefinnas en ingående kännedom om ortsförhållandena. Denna kännedom torde bäst sökas i kretsen af de skattskyldige själfva.

På grund häraf anser Riksdagen nödigt, att antalet af de utaf skattskyldige valda ledamöter i taxeringsnämnden icke erhåller den begränsning, Eders Kungl. Maj:t föreslagit, en mening, som för öfrigt i hvarje fall måste i viss mån tillgodoses, då enligt Riksdagens mening åt Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande icke bör inrymmas rätt att utse särskild ledamot i nämnden.

Riksdagen har därför vid behandlingen af 30 § i förslaget till ny bevillningsförordning omredigerat densamma i syfte, att antalet ledamöter i taxeringsnämnden må kunna uppgå till tio.

I fråga om valbarhet till ledamot och suppleant i nämnden har Riksdagen funnit sig böra göra ett tillägg till de i Eders Kungl. Maj:ts förslag i sådant afseende lämnade bestämmelser.

Enligt berörda bestämmelser likasom de nu gällande äro till ledamot och suppleant i nämnden valbara de i orten bosatta personer, hvilka under sist förflutna år erlagt fastighets- eller inkomstbevillning inom distriktet. Det omedelbara intresset af fastighetstaxeringarna är emellertid icke endast att räkna hos fastighetsägarna. På grund af de i förordningen om kommunalstyrelse på landet gifna bestämmelser därom, att arrendator eller brukare har att erlægga, bland annat, de på bevillningens grundval utgående kommunalutskylder för den arrenderade eller brukade fasta egendomen, synes det Riksdagen skäligt, att jämväl arrendator af fast egendom, därför bevillning utgår, förklaras valbar till ledamot och suppleant i taxeringsnämnd, för så vidt han är inom orten bosatt och i de kommunala angelägenheterna röstberättigad.

I anledning af en inom Riksdagen väckt motion har Riksdagen vidare vidtagit en mindre omredigering af ifrågavarande paragraf i syfte att framhålla att, så vidt möjligt, jämväl arbetare må utses till ledamot och suppleant i taxeringsnämnd.

Såsom ett välgående skäl för förstärkning af antalet ledamöter i taxeringsnämnden har framhållits angelägenheten däraf, att, särskildt för vin-

ande af behöriga fastighetstaxeringar, inom nämnden förefunnes en ingående kännedom om ortsförhållandena. Behovet häraf torde emellertid göra sig än mer kännbart inom pröfningsnämnden, helst om det mellanled i taxeringsarbetet, den nuvarande taxeringsnämnden utfört, kommer att utgå. För att under sådana förhållanden kunna inom pröfningsnämnden samla all den erfarenhet från skilda delar af länet, som för taxeringsarbetets behöriga gång bör vara att därstädes tillgå, finner Riksdagen lämpligt, att antalet ledamöter i samma nämnd bestämmes till minst tio, högst tjugufem.

I detta sammanhang anser sig Riksdagen böra något beröra en fråga, som visserligen faller utom ramen för bevillningsförordningen, men som ändock är af stor betydelse vid genomförandet af nu föreslagna reformer å beskattningsväsendets område. Riksdagen syftar härmed på uppbörds-tiden.

I detta afseende framhåller chefen för finansdepartementet i samband med frågan rörande beskattningsåret, bland annat, att då det tillförene några gånger varit ifrågasatt att i vår skattelagstiftning införa den grundsatsen, att taxeringen skulle gälla det nästföregående årets inkomst, däremot hufvudsakligen invändts, att det skulle förflyta alltför lång tid emellan det inkomsten åtnjutits och skatten därför betalades. Det skulle bland annat medföra svårighet för den skattskyldige att gälda skatten, hvilket i synnerhet blefve fallet, då inkomst upphört. Den sålunda öfverklagade olägenheten kunde emellertid i någon mån förekommas därigenom, att tiden för uppbörden af utskylderna flyttades tillbaka och således närmare tiden, då inkomsten åtnjutits.

I sådant hänseende har chefen för finansdepartementet tänkt sig den anordning, att kronuppbörden, som nu äger rum under januari, februari, mars eller undantagsvis i april året efter det taxeringen skett, skall hållas redan i november eller december under det år, taxeringen verkstälts.

Riksdagen finner väl, att nu föreslagna förändrade bestämmelser rörande beskattningsåret böra åtföljas af nya stadganden om uppbördstiden.

Vid behandlingen af denna fråga har, såsom af statsrådsprotokollet framgår, chefen för finansdepartementet beaktat de olägenheter, som i allmänhet skulle möta för de skattskyldige för fullgörandet under öfvergångs-året 1908 af den för detta år ökade skattebördan.

Vid sidan af dessa olägenheter torde emellertid med afseende å den tilltänkta förändrade uppbördstiden förefinnas vissa andra svårigheter af

mera varaktig beskaffenhet, svårigheter, som icke kunna förbises utan risk att skattereformen förlorar i effektivitet. Det är nämligen påtagligt, att skatterestantierna å en viss ort skulle växa, om uppbörden utsattes till en tid af året, då, på grund af särskilda förhållanden å orten, för flertalet skattskyldige därstädes skulle uppstå svårigheter att fullgöra skattskyldigheten. I vissa trakter af vårt land intjänas de skattskyldiges kontanta inkomster hufvudsakligen genom skogskörslor. Å dessa orter kunna sålunda i stort sedt penningar till gäldande af utskylderna icke utan användande af lånevägen anskaffas förr än en del af vintertiden förflutit. Men äfven andra förhållanden kunna tala för ett uppskof med uppbördstiden. I mindre burgna delar af landet lär det sålunda kunna möta svårighet för landtbrukarne att, innan den inbärgade grödan aftröskats och försålts, erlægga de för året debiterade utskylder, särskildt i trakter, där på grund af kommunikations- eller andra förhållanden med försäljningen af säden plägar anstå någon längre tid efter aftröskningen. Där sålunda svårigheter i nu ifrågasatt afseende äro fullt påtagliga, synes det Riksdagen, som om staten — utan någon afsevärd olägenhet ur statsfinansiell synpunkt — skulle kunna göra undantag från den eljest stadgade tiden för uppbörden.

På grund häraf ifrågasätter Riksdagen, huruvida icke för de landsdelar, där sådant på grund af särskilda omständigheter kan anses nödigt, annan och lämpligare tid kunde bestämmas för kronouppbörden än den, som enligt statsrådsprotokollet med den nya ordningen afses att införa.

Riksdagen går härefter att yttra sig i anledning af vissa vidtagna eller ifrågasatta partiella ändringar i nedannämnda §§ af författningsförslaget.

Med bifall till en inom Riksdagen väckt motion har 4 § erhållit sådan lydelse, att nykterhetsföreningar: för dem tillhöriga byggnader, afsedda för deras verksamhet, skola komma i åtnjutande af samma rätt till frihet från bevillning som enskilda personer och samfund för dem tillhöriga kyrkor och bönehus.

Den i 11 § taxeringsmyndighet lämnade rätt att medgifva stärbhus frihet från bevillning för inkomst, som afliden person i listtiden åtnjutit, har Riksdagen, som däremot icke haft något att anmärka, ansett böra utsträckas att gälla äfven i fråga om fastighetsbevillningen. Bestämmelser härom hafva införts i 4 §.

I väckt motion har förslag framställts i syfte, bland annat, att skatt för skog å ecklesiastika och med dem jämnställda boställen måtte utgöras

af den, som åtnjutit inkomsten däraf, en hvar efter hans andel. Riksdagen har emellertid icke kunnat bifalla denna framställning, särskildt af den anledning att vissa skatteförhållanden, som af förslaget beröras, icke kunna vinna sin slutgiltiga lösning förrän i sammanhang med en ordnad skogsbeskattning. Denna fråga torde emellertid så mycket mindre nu böra upptagas till pröfning som, enligt hvad Riksdagen inhämtat, de sedan länge pågående arbetena å detta område snart nog kunna väntas vara avslutade. Och förutsätter Riksdagen, att, så snart detta skett, fullständigt förslag i ämnet kommer att af Eders Kungl. Maj:t utan dröjsmål föreläggas Riksdagen.

I 12 § af författningsförslaget samt 3 § af instruktionen för taxeringsmyndigheterna har Riksdagen vidare vidtagit vissa ändringar i fråga om taxeringen af inkomst af järnvägs- och kanaldrift.

Utom den förändrade lydelse, som betingas af Riksdagens ofvan omnämnda beslut rörande antalet ledamöter i pröfningsnämnden, bör äfven en annan ändring vidtagas i 44 §. För närvarande är äfventyret för ledamot i nämnden, som utan anmaldt laga förfall uteblifver från sammankomst, böter af 10 kronor. Straffet för dylik utevaro skulle enligt Eders Kungl. Maj:ts förslag sättas till 50 kronor och utsträckas att gälla jämväl suppleant, som inkallats i stället för ordinarie ledamot. Mot denna utsträckning af räckvidden för straffet har Riksdagen icke något att erinra, men finner däremot själfva straffsatsen vara väl högt tilltagen. Bötesbeloppet finner Riksdagen skäligen kunna fastställas till 25 kronor.

Det dagtraktamente, som enligt 64 § i gällande bevillningsförordning utgår till å pröfningsnämndens sammanträdesort icke bosatt ledamot med flera för pröfningsnämndens arbeten tillkallade, i nämnda § omnämnda personer, är för närvarande bestämdt till 6 kronor. I föreliggande författningsförslag har sagda ersättningsbelopp höjts till 15 kronor. Riksdagen anser visserligen det nu utgående dagtraktamentet väl knappt, men håller dock före, att en förhöjning i dagtraktamentet utöfver 10 kronor icke för närvarande är af förhållandena påkallad.

Vid uppgörandet af de bestämmelser rörande den s. k. bevillningsprocenten, som innefattas i 57 §, har hänsyn bland annat tagits därtill, å ena sidan att ersättning skulle utgå till ledamöter i taxeringsnämnd, som af Eders Kungl. Maj:ts befallningshafvande förordnades, och å andra sidan att under år 1908 skulle på grund af samma års taxeringar inflyta half inkomstbevillning och hel fastighetsbevillning. Till följd af hvad

Riksdagen beslutat rörande taxeringsmyndigheterna skall emellertid bevilningsprocenten icke tagas i anspråk för beredande af ersättning af nyssnämnda beskaffenhet. Däremot kommer bevilningsprocenten att sjunka af den anledning, att fastighetsbevilningen skall debiteras allenast med hälften af det utaf Eders Kungl. Maj:t föreslagna belopp. Enligt verkställda beräkningar torde den minskning i bevilningsprocenten, som under sistnämnda förhållande vid tillämpning af de utaf Eders Kungl. Maj:t föreslagna procentsatser blefve följden, ungefärligen motsvara nyss omförmälda besparing i kostnader, som beräknats att af bevilningsprocenten täckas. På grund häraf har Riksdagen ansett sig böra lämna Eders Kungl. Maj:ts förslag i denna del oförändradt.

Sedan Riksdagen beslutat, att fastighetsbevilningen år 1908 skall utgå med 2 ¹/₂ öre för hundra kronor af taxeringsvärdet å annan fastighet än jordbruksfastighet och å frälseränta, har Riksdagen till 64 § fogat en bestämmelse i syfte att undvika, det debitering af bråkdelen af öre komme att äga rum.

Såsom hittills skall, enligt Eders Kungl. Maj:ts förslag, afkortning af inkomstbevilning ske på grund af bristande tillgång. Jämte det bestämmelse i sådant syfte i denna § meddelats, har tillika bibehållits gällande bevilningsförordnings stadgande därom, att fastighetsbevilning icke får afkortas. Sistnämnda förbud har Riksdagen ansett böra utgå ur bevilningsförordningen för att, när anledning till afkortning af sådan bevilning kunde yppas, hinder från samma förordnings sida icke därför skulle möta.

I anledning af hvad Riksdagen sålunda beslutat, torde de af Eders Kungl. Maj:t vid författningsförslaget fogade formulär till längder böra undergå en del omarbetningar, åtminstone hvad angår exemplifieringen. De häraf påkallade ändringarna i längderna lära genom Eders Kungl. Maj:ts försorg komma att vidtagas.

Riksdagen har alltså funnit Eders Kungl. Maj:ts ifrågavarande förslag icke kunna oförändradt bifallas; hvaremot Riksdagen, på grund af detta förslag och med iakttagande af sina ofvan omförmälda beslut jämte några ytterligare, till största delen däraf föranledda mindre väsentliga ändringar och tillägg, antagit en förordning angående bevilning af fast egendom samt af inkomst jämte tillhörande instruktion för taxeringsmyndigheterna af den lydelse, som bilagan till denna skrifvelse utvisar.

Med anmälan härom får Riksdagen anhålla, att Eders Kungl. Maj:t täcktes Riksdagens här omförmälda beslut till allmän efterrättelse kungöra; och anhåller Riksdagen tillika, att Eders Kungl. Maj:t måtte i sammanhang med den nya bevillningsförordningen utfärda därtill hörande formulär till taxeringslängder.

Stockholm den 6 maj 1907.

Med undersätlig vördnad

Bilaga.

Förordning angående bevilning af fast egendom samt af inkomst.

Bevilning af fast egendom.

1 §.

För all inom riket belägen *fast egendom*, hvartill ock räknas *frälseränta*, skall, med de undantag, som i 4 § upptagas, bevilning utgöras efter fastighetens uppskattade värde.

Denna bevilning utgår:

a) för *jordbruksfastighet* med tre öre för hvarje fulla etthundra kronor samt

b) för *all annan fastighet* och *frälseränta* med två och ett halft öre för hvarje fulla etthundra kronor af taxeringsvärdet.

2 §.

Bevilning för fast egendom erlägges af den, som för nästföregående året författningsenligt mantalsskrifvits eller bort mantalsskrifvas såsom ägare eller innehafvare af fastigheten. Bevilningen erlägges af *ägaren* utom i följande fall, då bevilningen utgöres af *innehafvaren*, nämligen:

a) för *jordegendom*, som besittes med stadgad åborätt eller är af allmän myndighet eller af stiftelse till begagnande mot lifstidsstädja upplåten, för i stad befintlig så kallad ofri tomt, hvarifrån innehafvaren ej må skiljas, så länge han erlägger tomtören eller utan att vederbörlig lösen gifves, samt för skogsområde, som blifvit upplåtet till bergshandte-

ringens understöd, till sågverk eller kanalbolag eller ock innehafves af stad eller annan menighet;

b) för jordegendom eller annan fastighet, som antingen är till boställe eller eljest på lön anslagen, såvida ägaren enligt 4 § a) eller b) är från fastighetsbevollning fri och hela fastigheten är åt endast *en* person upplåten;

c) för lägenhet, som är till besittning på viss tid eller på lifstid från annan egendom afsöndrad.

Har efter mantalsskrifningen för nästföregående år skattskyldig ägare eller innehafvare af fastigheten afidit, påföres bevollningen hans stärbhus.

3 §.

1 mom. *Fast egendom* skall uppskattas till det värde, egendomen haft nästföregående år. Detta värde bestämmes med ledning af de om hvarje särskild egendoms storlek, beskaffenhet och afkastning inhämtade upplysningar samt erhållna uppgifter om areal och olika ägoslag samt arrende- eller hyresafgifter, köpeafhandlingar och värderingar för egendomens belåning eller försäkrande mot brandskada.

2 mom. *Frälseräntas kapitalvärde* uppskattas till tjugu gånger det belopp, hvartill samma ränta efter nästföregående års markegång uppgått, såframt icke räntan, i enlighet med 14 § kungl. kungörelsen den 11 maj 1855, utgår efter medelmarkegångspris, i hvilket fall detta senare bör läggas till grund för beräkandet af räntans belopp. Dock iakttages, att frälseräntas kapitalvärde alltid sättes i fulla hundratal kronor, så att möjligen öfverskjutande belopp icke beräknas.

3 mom. Det värde, hvartill fast egendom blifvit uppskattad, skall utan förnyad uppskattning bibehållas oförändradt under fem år, därest icke under tiden mellan två på hvarandra följande allmänna fastighets-taxeringar sådana inträffade förhållanden, som i 2 § af den för taxeringsmyndigheterna utfärdade instruktionen närmare omförmälas, påkalla förändrad värdering.

4 mom. Uppskattning af värdet å sådan fast egendom, som omförmäles i 4 § c), äger icke rum.

4 §.

Fastighetsbevollning erlægges *icke* af
a) staten;

b) akademier, vetenskapliga samfund, allmänna undervisningsverk och barmhärtighetsinrättningar: för dem tillhöriga allmänna platser, tomter och byggnader;

kommuner och andra menigheter: för dem tillhöriga, inom deras eget område belägna allmänna platser, tomter och byggnader;

regementen och officerskårer: för deras vid mötesplatser till begagnande under mötena uppförda byggnader;

nykterhetsföreningar: för dem tillhöriga byggnader, afsedda för deras verksamhet; samt

enskilda personer eller samfund: för dem tillhöriga kyrkor och bönehus;

allt dock endast såframt nu omförmälda allmänna platser, tomter, byggnader, kyrkor och bönehus icke nästföregående år lämnat ägaren någon inkomst; börande i motsatt fall fastighetsbevillning utgöras för så stor del af fastighetens taxeringsvärde, som enligt den i instruktionen för taxeringsmyndigheterna bestämda grund motsvarar inkomstbeloppet;

c) ägare af kanal, järnväg och annan farväg eller farled samt flottled: för den mark, som af anläggningen upptages, äfvensom för själfva kanal- och vägbyggnaden, hvarunder jämväl inbegripas de för anläggningens begagnande erforderliga stationshus, verkstäder och andra byggnader; och

d) ägare eller innehafvare af lägenhet med tillhörande åbyggnad, då lägenhetens hufvudsakliga värde utgöres af åbyggnaden och ej öfverstiger 500 kronor, därest lägenhetens innehafvare ej eljest erlärger bevillning af fast egendom eller inkomst eller hans inkomster, däri inbegripet det hyresvärde, åbyggnaden kan äga, ej öfverstiga 500 kronor; skolandet hvad i denna punkt stadgas äga tillämpning jämväl i det fall, att någon äger byggnad å mark, som af annan äges eller innehafves.

I fall, då, af anledning att ägare eller innehafvare af fastighet affidit, stärbhus jämlikt 2 § bör erlärja bevillning för fastigheten, må taxeringsmyndighet kunna medgifva befrielse från bevillning, därest behållningen i boet ej öfverstigit 5,000 kronor samt den affidne efterlämnat änka, oförsörjda barn eller andra stärbhusdelägare, som varit beroende af honom för sin försörjning.

5 §.

Vid uppskattning af fast egendom skola särskilda värden, slutande å fulla hundratal kronor, utsättas:

a) å jordbruksfastighet:

för hvarje hemman och jordlägenhet eller, om hemmanet eller lägenheten består af två eller flera brukningsdelar eller afsöndring af jord därifrån ägt rum, för hvarje sådan brukningsdel eller jordafsöndring; samt för skogsområde, som omförmäles i 2 § a);

b) å annan fastighet:

för tomt i stad, köping och därmed jämförlig ort;
 för åbyggnad å sådan tomt;
 för lägenhet med tillhörande åbyggnad, då lägenhetens hufvudsakliga värde utgöres af åbyggnaden;
 för byggnad, belägen på jordbruksfastighet, men icke afsedd för det därå drifna jordbruk eller dit hörande näring;
 för fiske, som är i jordebok särskildt upptaget; samt
 för frälseränta.

6 §.

Fast egendom taxeras inom den ort, där egendomen är belägen.

Bevillning för inkomst af kapital och arbete.

7 §.

1 mom. För inkomst, vare sig af kapital eller af arbete, hvilken i nedan angifven ordning taxeras, skall, med de undantag, som i 11 § omförmälas, bevillning erläggas med en half för hundra af inkomstbeloppet.

2 mom. Skattskyldig taxeras för den inkomst, han åtnjutit under det nästföregående året.

8 §.

1 mom. Till inkomst af kapital räknas:

a) ränta af utlånade eller i räntebärande obligationer nedlagda eller hos penningförvaltande verk eller enskilde insatta penningar; samt
 b) krono- och kyrkotionde eller ersättning därför, som åtnjutes af patronus ecclesiae.

2 mom. Till inkomst af arbete räknas:

a) inkomst af rörelse eller yrke, såsom:
 1:o) af bergsbruk, kalk- och stenbrott jämte därtill hörande verk, inrättningar och näringar; kvarnar och sågverk; fabriker, mekaniska verkstäder, brännvinsbrännerier och andra för varors tillverkning eller för-

ädling anlagda inrättningar; mejerihandtering, potatismjölfabriker och andra binärningar till jordbruket, i den mån de icke afse tillgodogörande af eget jordbruks produkter; penningrörelse, handelsrörelse, skeppsrederi, sjöfart, handverk eller annan näring;

2:o) af till allmän trafik upplåten kanal, järnväg eller annan farled samt flottled; och

3:o) hvad som förvärfvas genom utöfning af vetenskap, konst eller handaslöjd;

b) inkomst och förmån af tjänst eller särskildt uppdrag, såsom: aflöning, arfvode, traktamente, sportler, bostad, därest icke fastighetsbevilning därför af löntagaren utgöres, och annan med allmän eller enskild tjänst förenad förmån; så ock den behållna inkomst, som, enligt gällande föreskrifter, kan vid lediga ecklesiastika sysslor tillfalla de under konsistoriernas vård eller annan allmän förvaltning ställda kassor;

c) pension, årligt understöd (gratifikation), lifränta eller undantagsförmån;

d) all annan i denna § ej särskildt omförmäld inkomst, som icke är genom fastighetsbevilning beskattad.

9 §.

Skyldige att utgöra inkomstbevilning äro:

a) svensk medborgare, som är i riket mantalsskrifven: för all den inkomst, han åtnjutit, vare sig här eller från utrikes ort;

b) svensk medborgare, som icke är i riket mantalsskrifven: för den inkomst, han härifrån åtnjutit;

c) utlänning, som är i riket bosatt, äfvensom sådan utlänning, hvilkens vistelse här utan andra än tillfälliga afbrott fortfarit under det näst föregående året eller under större delen af de tre närmast före taxeringsåret förflutna åren: för den inkomst, som af honom här förvärfvats eller härifrån åtnjutits eller ock, utifrån införd, här användts;

d) annan utlänning: för inkomst af näring, som han här bedrifvit, samt för lön eller pension, som han härifrån uppburit.

Hvad här ofvan säges om enskild person gälle ock i tillämpliga delar om menigheter, samfund, stiftelser, verk och inrättningar samt andra juridiska personer, i den mån de icke äro i denna förordning från inkomstbevilning frikallade, äfvensom om oskiftadt stärbhus och bolag, därunder jämväl inbegripna sådana, som enligt särskild författning äro skyldiga afstå sin vinst; dock att för inkomst, som åtnjutits af vanliga handelsbolag, kommanditbolag, enkla bolag och rederier, som ej äro aktiebolag,

bevillning utgöres af delägarne, en hvar efter hans andel af bolagets inkomst.

10 §.

Grunder för inkomsternas beräkning.

1 mom. Vid beräkning af skattskyldigs inkomst nästföregående år *må afdrag icke ske:*

a) för den skattskyldiges och hans familjs utskylder och lefnadskostnader samt därtill hänförliga utgifter;

b) för arrende- eller hyresvärde å sådan, kanal, järnväg och annan farled samt flottled tillhörande mark och byggnad, som enligt 4 § är fri från bevillning;

c) för ränta å den skattskyldiges eget, i hans rörelse eller yrke nedlagda kapital;

d) för hvad som användts till fast egendoms förbättring, tillökning af inventarier eller kapitalafbetalning å skuld.

2 mom. Däremot *må afdrag ske:*

1:o) vid beräkning af inkomst utaf kapital:

för ränta å upplånadt kapital;

2:o) vid beräkning af inkomst utaf arbete:

a) för det genom fastighetsbevillning beskattade, hyresvärdet motsvarande belopp af fem för hundra af taxeringsvärdet å fastighet, som af ägaren begagnats till utöfvande af sådan verksamhet, hvarom i 8 § 2 mom. a) 1:o) och 3:o) sägs;

b) för ränta å lånt rörelsekapital;

c) för omkostnader för bedrivande af rörelse eller yrke, såsom: arrende- eller hyresafgift, underhåll af fastighet och inventarier, aflöning, föda och öfriga kostnader för de i och för rörelsen använda biträden och arbetare samt andra därmed jämförliga utgifter;

d) för kostnader, som varit förenade med utöfning af vetenskap, konst eller handaslöjd;

e) för hvad som anvisats till bestridande af de med erhållna tjänster eller uppdrag förenade särskilda kostnader, såsom resekostnadsersättning, å stat uppförd häst- och båtlega, officerares lönetillägg för tjänstehästar samt fourageringsersättning, anslag till skrifmaterialier, kontorshyra och andra expenser, dagaflöning eller traktamente för förrättning å annat ställe än tjänstemans eller i förrättningen deltagande persons vanliga bo-

ningsort, arfvode, dagaflöning eller traktamente för kommendering utom station, fältaflöning under krigstid samt arfvode eller traktamente för riksdag eller revision å annan ort, än där arfvodes- eller traktamentstagaren varit bosatt;

f) för följande med ämbete och tjänst förenade utgifter, nämligen: den afgift tjänsteman, såsom sådan, ålegat utgöra till pensions-, änke- och pupill- eller annan understödskassa, aflöning eller annan ersättning till vikarie eller tjänstebitråde, prästernas i jordeboken upptagna utlagor, i den mån de icke äro eftergifna, ränta och amorteringsbidrag till öfverbyggnadsamorteringsfonden för prästgårdarna i Skåne, samt kostnader för sådana särskildt anbefallda tjänsteresor, för hvilka ersättning icke varit särskildt anvisad.

11 §.

Undantag från de i 7—10 §§ meddelade stadganden.

1 mom. Bevillning för inkomst af kapital eller arbete äger *icke* rum, när den skattskyldiges sammanräknade årsinkomster, däri inbegripna äfven hustruns, understigit 500 kronor.

Hafva dessa inkomster icke uppgått till 1,200 kronor, äro 450 kronor, hafva de uppgått till 1,200 kronor, men icke till 1,800 kronor, äro 300 kronor af inkomsten af kapital och arbete fria från bevillning.

Det belopp, för hvilket bevillning sålunda icke äger rum eller som får från uppskattad inkomst såsom bevillningsfritt afdragas, må å ort, där kostnaden för bostad är synnerligen hög i jämförelse med förhållandet inom riket i allmänhet, äfvensom undantagsvis i de fall, där särdeles ömmande omständigheter (talrik familj, långvarig sjuklighet, olyckshändelse och dylikt) förekomma, ökas; dock så att denna ökning, vare sig den äger rum på grund af hög bostadskostnad eller ömmande omständigheter eller båda dessa skäl, icke må för någon skattskyldig öfverstiga 200 kronor.

Befrielse från eller lindring i bevillningen, hvarom här stadgas, får dock icke åtnjutas af enskild skattskyldig för inkomst, som beskattas inom annan kommun än den, där den skattskyldige är mantalsskrifven, eller, om taxeringen afser under nästföregående år affiden persons inkomst, där han då varit mantalsskrifven, samt ej heller af bolag.

För inkomst, som affiden person i lifstiden åtnjutit, må taxeringsmyndighet kunna medgifva befrielse från bevillning, därest behållningen i boet ej öfverstigit 5,000 kronor samt den affidne efterlämnat änka, öfö-

sörjda barn eller andra stärbhusdelägare, som varit beroende af honom för sin försörjning.

För bevillning, som påföres för inkomst, hvilken af den person i lifstiden åtnjutit, svare stärbhuset icke med mera än tillgångarna i boet. Är boet skiftadt, svare bodelägare icke för mera än hvad af bevillningen å hans lott belöper och i intet fall med mera, än hans lott i boet utgör.

2 mom. Från utgörande af inkomstbevillning *frikallas*:

a) staten;

b) kyrkor, akademier och vetenskapliga samfund, allmänna undervisningsverk, stipendiefonder, pensionsanstalter, sjuk- och fattigvårdsinrättningar jämte andra fromma stiftelser: för all annan inkomst än den i 8 § 2 mom. b) nämnda;

landsting, hushållningssällskap, städer och andra menigheter: för sådan inkomst, som icke härflutit af rörelse eller yrke;

allmänna hypoteksbanken, allmänna hypotekskassan för Sveriges städer och hypoteksföreningar;

järnkontoret, så länge kontorets vinstmedel användas till allmänt nyttiga ändamål och kontoret icke lämnar utdelning åt sina delägare; samt sparbanker, som afses i lagen af den 29 juli 1892, äfvensom sådana ränte- och kapitalförsäkringsanstalter, som afse att bereda vinst endast åt insättare;

c) medlem af konungaätten: för af staten anvisadt anslag samt för inkomst af kapital;

d) olönad svensk konsul: för annan inkomst än den, han härifrån åtnjutit;

e) främmande makters härvarande beskickningar och konsulat tillhörande personer jämte deras betjäning:

om de icke äro svenska medborgare: för all annan inkomst än den, som utgjorts af från Sverige uppburen allmän eller enskild pension eller erhållits genom här idkad rörelse;

om de äro svenska medborgare: för den inkomst, de åtnjutit af sin tjänst hos den främmande makten;

f) utländning, som här vistas för att idka studier; samt

g) lappallmogen: för inkomst af renskötsel.

12 §.

Beskattningsort.

Skattskyldig taxeras för inkomst af kapital och arbete:

a) patronus ecclesiae: för inkomst af tionde eller ersättning därför: där inkomsten utgått;

b) den, som drifver bankrörelse: för inkomst däraf: där rörelsen genom hufvud-, afdelnings- eller kommissionskontor utöfvats;

den, som idkar järnvägsdrift: för inkomst däraf: där bolaget haft hufvudkontor och stationer;

den, som idkar kanaldrift: för inkomst däraf: vid hufvudkontoret samt å hvarje ort, som af kanalanläggningen berörts;

den, som med hjälp af ledning tillhandahåller vatten eller elektrisk energi: för inkomst däraf: där vattenverk eller kraftstation varit förlagda, där kontor funnits samt där vatten eller elektrisk energi förbrukats;

c) bolag: för inkomst af annan rörelse än sådan, hvarom i b) stadgas: å den eller de orter, där bolagets rörelse eller någon hufvudsaklig gren däraf på mera själfständigt sätt eller i afsevärd omfattning drifvits; men i fall sådana bestämda orter icke förefunnits, äfvensom för inkomst af kapital: där bolaget har sin styrelse;

d) handlande, fabriksägare samt annan yrkes- och näringsidkare: för inkomst af rörelsen eller yrket: å den eller de orter, där rörelse eller yrke eller någon hufvudsaklig gren däraf på mera själfständigt sätt eller i afsevärd omfattning idkats; dock skola handlande i de städer, hvilka innefatta flera församlingar, för den handelsrörelse de därstädes idkat, äfvensom de skattskyldige, hvilkas rörelse eller yrke utöfvats på flera orter, men endast kortare tid på hvarje ort, taxeras inom den församling, där de äro mantalsskrifna;

e) ägare af fartyg, hvaruti flera hafva del: för inkomst af fartyget: där hufvud- eller korrespondentredaren är mantalsskrifven; eller om sådan ej finnes: där fartyget har sin hemort;

f) de under konsistoriernas vård eller annan offentlig förvaltning ställda kassor: för den i 8 § 2 mom. b) omförmälda inkomst vid lediga ecklesiastika sysslor: i den ort, där densamma eljest bort beskattas;

g) utrikes boende, här i riket icke mantalsskrifven löntagare: för lön från svenska statsverket: i Stockholms stad och S:t Nikolai församling; samt

h) utrikes boende pensionstagare: för pension från svenska statsverket eller allmän inrättning: där pensionen utbetalats.

För annan inkomst än den här ofvan i denna § omförmälda taxeras skattskyldig: där han är mantalsskrifven; eller om han icke är inom riket mantalsskrifven: där han inom riket hufvudsakligen vistas; eller då sådan ort ej finnes: där inkomsten hufvudsakligen åtnjutits.

Affiden persons inkomst af sådan beskaffenhet, som i nästföregående

stycke afses, taxeras: där den afidne senast varit mantalsskrifven; eller om han icke varit inom riket mantalsskrifven: där han inom riket hufvudsakligen vistats; eller då sådan ort ej finnes: där inkomsten hufvudsakligen åtnjutits.

Om taxeringsmyndigheter och om uppgifter till ledning vid taxering.

13 §.

Taxering eller uppskattning af hvarje fast egendoms värde och hvarje skattskyldigs årliga inkomst verkställs af *taxeringsnämnder* och *pröfningsnämnder*, hvilkas sammansättning och åligganden här nedan bestämmas.

14 §.

Till ledning vid taxeringen skola följande uppgifter meddelas:

1:o) de år, då allmän fastighetstaxering skall verkställas:

a) af stadsdomstol samt domare på landet:

uppgift å beloppet af den vid senaste försäljning betingade köpeskilling för hvarje fast egendom, hvarå, efter det enahanda uppgift sist meddelades, lagfart på grund af köp beviljats; börande i denna uppgift, hvilken skall angifva köparens och säljares namn samt köpeafhandlingens datum, anmärkas, när försäljningen skett af föräldrar till barn, om och i så fall till hvilket belopp i köpeskillingen inbegripits godtgörelse för inventarier eller inbärgad gröda, om förbehåll gjorts om s. k. undantagsförmåner samt om köpet skett å exekutiv eller konkursauktion;

b) af direktion för hypoteksinrättning:

uppgift å det värde, hvartill hvar och en i samma hypoteksinrättning till belåning anmäld fast egendom blifvit uppskattad vid därå, efter det enahanda uppgift senast meddelades, för dylikt låns erhållande anställd och godkänd värdering;

2:o) hvarje år:

a) af styrelse öfver brandförsäkringsinrättning eller dess agenter eller vederbörande brandstodskommitté:

uppgift rörande försäkringsvärdet å de i 5 § b) omförmälda hus och byggnader; börande denna uppgift, hvilken skall meddelas särskildt för hvarje fastighet, afse samtliga hit hörande byggnader, hvilka blifvit mot brandskada försäkrade under den tid af samma år och det näst föregående, för hvilken enahanda uppgift icke förut meddelats;

b) af statsdepartement jämte hvarje ämbetsmyndighet eller ämbetsverk, vare sig statens, stads eller menighets, äfvensom af styrelse för allmän inrättning eller stiftelse, där ämbets- eller tjänsteman, vaktbetjänt eller annan ägt utbekomma aflöning eller pension:

uppgift angående de af hvar och en person under nästföregående år uppburna särskilda belopp af lön, tjänstgöringspenningar, dagaflöning, traktement, arfvode, uppmuntrings-, mil- eller felräkningspenningar, portions-, inkvarterings- eller beklädnadsersättning, provision eller gratifikation och andra löneförmåner äfvensom pension, hvarjämte, då med tjänstebefattning följt fri kost, boställe, bostad eller löningsjord eller inkomst af sportler, expeditionslösen, bötes- eller beslagsandelar eller andra obestämda eller extra inkomster, sådant bör i uppgiften särskildt antecknas;

c) af förmyndarekammare eller gode män för tillsyn å förmynderskap: uppgift angående sammanlagda beloppet af hvarje omyndigs inkomst af kapital för nästföregående år, för så vidt den uppgått till minst 500 kronor;

d) af agent för utländskt försäkringsbolag:

uppgift angående antalet försäkringar och premiebeloppet för näst föregående år inom agenturens område, äfvensom beloppet af utbetalda återförsäkringspremier;

e) af styrelse för verk eller bolag, som är med Kungl. Maj:ts oktroj försedt eller blifvit såsom aktiebolag registrerad eller står under offentlig kontroll, samt af annat bolag eller rederi, så ock af en hvar annan, som under nästföregående år varit taxerad för inkomst af rörelse eller yrke till belopp af minst 5,000 kronor:

enahanda uppgift, hvarom i b) stadgas, angående lön- och arfvodestagares samt öfriga arbetares löneförmåner.

I uppgift, hvarom i 2:o b) och e) stadgas, må icke något slag af de vederbörande tillkommande aflöningsförmåner uteslutas, äfven om enligt denna förordning afdrag för någon del däraf må vara vid taxeringen medgifvet; dock att pension eller gratifikation å belopp, understigande 200 kronor, må från sådan uppgift uteslutas, då för den, som åtnjutit dylik pension eller gratifikation, annan inkomst ej uppgifves.

15 §.

Verk eller bolag, som är med Kungl. Maj:ts oktroj försedt eller blifvit såsom aktiebolag registrerad eller står under offentlig kontroll,

skall till ledning vid taxeringen af dess inkomst hvarje år aflämna skriftlig uppgift, utvisande beloppet af dess inkomst nästföregående år af kapital och arbete. Vid uppgiften skall fogas bestyrkt afskrift af in- och utgående balansräkning samt vinst- och förlustkonto för senaste räkenskapsår, hvarmed, då räkenskapsår icke sammanfaller med kalenderår, förstås det räkenskapsår, som gått till ända närmast före den 1 mars det år, taxeringen sker. Bestyrkt afskrift eller tryckt exemplar af verkets eller bolagets revisionsberättelse för samma räkenskapsår bör ock till ledning för taxeringen, så fort ske kan, aflämnas.

16 §.

1 mom. Skattskyldig, som enligt de i denna förordning meddelade bestämmelser icke är pliktig att afgifva uppgift till taxeringen, vare dock skyldig att efter anmaning, som i 22 § 2 mom. sägs, lämna uppgift å det belopp, hvartill hans inkomst af kapital eller arbete det nästföregående året uppgått.

2 mom. En hvar skattskyldig är det i öfrigt obetaget att meddela upplysningar, som kunna tjäna till ledning vid hans taxering.

17 §.

Uppgifter beträffande inkomst af rörelse eller yrke, som drifvits på två eller flera orter, skola särskildt angifva, huru, enligt den skattskyldiges åsikt, det beskattningsbara inkomstbeloppet bör fördelas på en hvar af de orter, där enligt 12 § inkomsten bör beskattas, och skall dels i fråga om inkomst af bankrörelse skattskyldig, som drifvit sådan rörelse, vid uppgifterna foga utdrag af de särskilda kontorens månadsrapporter, upptagande balansen å in- och utlåningsräkningarna vid hvarje månads slut, dels den, som idkat järnvägsdrift, uppgifva hvarje stations trafikvärde i öfverensstämmelse med hvad 3 § instruktionen för taxeringsmyndigheterna innehåller, dels ock beträffande inkomst af företag, som afser att med hjälp af ledning tillhandahålla vatten eller elektrisk energi, den skattskyldige uppgifva den kommun, där vatten eller elektrisk energi förbrukats, eller, om förbrukningen ägt rum inom olika kommuner, bruttoinkomsten däraf inom hvarje särskild kommun.

18 §.

Skyldighet att afgifva uppgift, hvarom i denna förordning sägs, åligge för omyndig eller sådan frånvarande, för hvilken god man af domstol

förordnats, förmyndaren eller gode mannen för hvad han har under sin förvaltning samt för oskiftadt stärbhus den, som i boet sitter, ehvad han är delägare eller syssloman.

19 §.

För annan än enskild person och oskiftadt stärbhus åligge uppgiftsskyldigheten vederbörande styrelse, förvaltning eller ombud.

20 §.

Skattskyldig, som önskar upplysning rörande beskaffenheten af honom åliggande uppgiftsskyldighet och sättet för dess fullgörande, äge att för sådant ändamål hänvända sig till vederbörande taxeringsnämnds ordförande.

21 §.

De i 14, 15 och 17 §§ omförmälda uppgifter skola upprättas särskildt för hvarje kommun på landet och hvarje territoriell församling i stad samt före den 1 mars aflämnas, antingen direkt till ordföranden i vederbörande taxeringsnämnd eller ock i Stockholm till öfverståthållareämbetet och i öfriga orter till Kungl. Maj:ts befallningshafvande i det län, magistraten i den stad eller kronofogden i det fögderi, där taxeringen anses skola äga rum eller den skattskyldige är bosatt.

Möter för verk eller bolag hinder att före den 1 mars aflämna uppgift till ledning för dess egen taxering, och göres skriftlig anmälan därom före samma dag hos ordföranden i taxeringsnämnden, må anstånd med uppgiftens afgifvande åtnjutas, dock att i sådan händelse uppgiften skall så fort ske kan och i hvarje fall före den 1 maj aflämnas till ordföranden.

Uppgifterna må ock kunna på uppgiftspliktigs eget äfventyr i betaldt bref med allmänna posten insändas.

22 §.

1 mom. Därest uppgift, som i 15 eller 17 § omförmäles, icke inom föreskrifven tid afgifvits eller ock afgifven sådan uppgift finnes i visst afseende ofullständig, må taxeringsnämndens ordförande eller kronans ombud hos pröfningsnämnd, i händelse sådant finnes för taxeringen erforderligt, om förhållandet göra anmälan, i Stockholm hos öfverståthållare-

ämbetet, i öfriga städer hos magistraten samt å landet till länsmannen i orten, hvilka myndigheter det därefter åligger att ofördröjligen mot bevis tillställa den försumlige anmaning att inom åtta dagar efter anmaningens mottagande afgifva fullständig uppgift vid äfventyr, som i 24 § sägs. Sådan anmaning skall, där infordrandet föranledts af ofullständighet i aflämnad uppgift, jämväl innehålla underrättelse, i hvilket afseende uppgiften befunnits ofullständig.

2 mom. Uppgift, som i 16 § 1 mom. sägs, äge såväl taxeringsnämndens ordförande som kronans ombud hos pröfningsnämnd att infordra i enahanda ordning, som finnes i 1 mom. af denna § föreskrifven.

Den, som enligt lag är skyldig föra handelsböcker, så ock delägare i vanligt handelsbolag eller i kommanditbolag må dock, därest dylik uppgift från honom af taxeringsnämndens ordförande infordras å sådan tid, att enligt stadgandet i nästföregående moment uppgiften bör afgifvas före april månads utgång, efter anmälan åtnjuta anstånd med uppgiftens aflämnande till nämnda tid.

23 §.

1 mom. Varder uppgift, som i 14 § omförmäles, icke inom föreskrifven tid aflämnad, äge taxeringsnämndens ordförande eller kronans ombud hos pröfningsnämnd att densamma infordra.

2 mom. Är den uppgiftspliktige icke offentlig myndighet eller tjänsteman, må infordrandet jämväl kunna äga rum genom Kungl. Maj:ts befallningshafvande, hvilken äger därvid förelägga lämpligt vite.

3 mom. För taxeringen eljest erforderlig officiell uppgift skall, då begäran därom framställes, af vederbörande ämbetsverk lämnas; hvarförutom taxeringsnämndens ordförande äfvensom kronans ombud hos pröfningsnämnd må äga att taga del af sådana hos domare eller domstol förvarade handlingar, som i beskattningsafseende kunna tjäna till ledning.

4 mom. Efter anmaning, som i 22 § 2 mom. sägs, vare ock andra verk eller bolag samt enskilda arbetsgifvare än de i 14 § 2:o e) nämnda pliktige att aflämna sådan uppgift angående lön- och arfvodestagares samt öfrige arbetares löneförmåner, som i sistnämnda författningsrum omförmäles.

24 §.

Underlåter någon att inom stadgad tid afgifva enligt 15 § eller 17 § föreskrifven uppgift eller att inkomma med sådan särskildt infordrad upp-

gift, som i 22 § omförmäles, hafve förlorat rätten att fullfölja talan i fråga om beloppet af den inkomst, som uppgiften skolat afse.

Hörsammar ej i 15 § omförmäldt verk eller bolag, som fått emotaga revisionsberättelse för senaste räkenskapsår, anmaning enligt 22 § att till ledning för taxeringen aflämna sådan berättelse, vare förlustigt rätten att fullfölja klagan öfver taxeringen.

Hörsammar icke den, som på grund af förordningens föreskrift eller enligt 22 § 2 mom. erhållen anmaning varit pliktig aflämna uppgift, men underlåtit afgifva sådan eller aflämnat ofullständig uppgift, honom tillställd anmaning att afgifva fullständig uppgift, böte ett belopp, svarande mot tio procent af den bevillning, som inom taxeringsdistriktet varder den skattskyldige påförd för den inkomst, som uppgiften skolat afse.

Gitter den uppgiftsskyldige visa giltig ursäkt för underlåtenheten, äge här stadgad påföljd icke rum.

Genom aflämnande af sådan uppgift till ledning för egen taxering, som i förordningen om inkomstskatt omförmäles, anses dock i denna förordning stadgad skyldighet att afgifva dylik uppgift äfven vara fullgjord i fråga om den ort, där uppgift enligt inkomstskatteförordningen aflämnats.

25 §.

Vid underlåtenhet att behörigen fullgöra hvad i 14 § och 23 § 4 mom. stadgas vare den försumlige, därest han är offentlig tjänsteman, underkastad ansvar såsom för annat tjänstefel, men böte eljest tjugufem kronor.

26 §.

Utan hinder af uteblifven uppgift och med rätt att pröfva, i hvad mån afgifven uppgift är af beskaffenhet att bära läggas till grund för taxeringen, äga taxerings- och pröfningsnämnderna att bestämma och fastställa skattskyldigs taxering.

27 §.

1 mom. Granskning af de skattskyldiges till ledning för egen taxering lämnade uppgifter skall verkställas endast af vederbörande taxeringsmyndighets ordförande med biträde i hvarje särskildt fall af den ledamot, taxeringsmyndigheten utser, äfvensom hos pröfningsnämnd kronans ombud.

För innehållet af sålunda granskad uppgift må icke inom taxeringsmyndighet lämnas vidare redogörelse än som för taxeringen oundgängligen erfordras.

Dylik uppgift må ej, utan att den skattskyldige skriftligen medgifvit uppgiftens offentliggörande, vara tillgänglig för andra än de personer, hvilka, enligt hvad nyss är sagdt, skola granska uppgiftens innehåll, samt de ämbets- och tjänstemän, hvilka i och för sin befattning däraf erhålla del, och må ej heller utan den skattskyldiges skriftligen afgifna samtycke i taxeringsnämnds eller pröfningsnämnds protokoll intagas i vidare mån, än som må oundgängligen erfordras på grund af föreskriften i 2 mom.; skolande, utom i fall, där besvär fullföljas, omförmälda uppgifter efter taxeringsårets utgång hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande i försegladt konvolut behörigen förvaras, intill dess fem år förflutit, hvarefter de förstöras.

2 mom. Följes icke af skattskyldig lämnad uppgift vid hans taxering, skola skälen därför tydligen angifvas genom anteckning af taxeringsnämnden å den skriftliga uppgiften och af pröfningsnämnden i dess protokoll, och skall tillika underrättelse i hvad mån afvikelse skett och om skälen därför i rekommenderadt bref med allmänna posten den skattskyldige kostnadsfritt, så fort ske kan, tillsändas.

Taxeringsmyndigheternas sammansättning och befogenhet.

1:o *Taxeringsnämnderna.*

28 §.

De på *taxering* beroende fastighetsvärden och inkomstbelopp bestämmas af den för sådant ändamål, på sätt nedan stadgas, utsedda *taxeringsnämnd*.

29 §.

Hvarje kommun skall i allmänhet utgöra ett taxeringsdistrikt. I Stockholm äger öfverståthållareämbetet att bestämma antalet af de taxeringsnämnder, som där skola tillsättas, samt det distrikt, hvarje taxeringsnämnd skall omfatta. För annan stad, hvarest flera taxeringsnämnder erfordras, äger Kungl. Maj:ts befallningshafvande att, efter magistratens hörande, bestämma taxeringsnämndernas antal och taxeringsdistrikten. På landet må Kungl. Maj:ts befallningshafvande fördela större kommuner i två eller flera taxeringsdistrikt äfvensom förena två eller flere mindre kommuner till ett taxeringsdistrikt.

30 §.

Till ordförande i taxeringsnämnd skall Kungl. Maj:ts befallningshafvande förordna lämplig, helst inom taxeringsdistriktet bosatt person. Sådant förordnande meddelas för tiden intill det år, då nästa allmänna fastighetstaxering äger rum, Kungl. Maj:ts befallningshafvande dock obetaget att, därest anledning därtill förekommer, återkalla detsamma.

Taxeringsnämnd utgöres af, jämte ordföranden, visst antal för hvarje år, på sätt här nedan stadgas, utsedde ledamöter.

I stad skola dessa ledamöter, till antal af tre, högst nio, väljas af stadsfullmäktige eller, där stadsfullmäktige icke finnas, af allmän rådstuga bland sådana inom taxeringsdistriktet boende personer, hvilka under senast förflutna år därstädes erlagt fastighets- eller inkomstbevillning.

På landet skola ledamöter i taxeringsnämnd, till antal af två, högst tio, väljas på kommunalstämma bland de i orten bosatta personer, hvilka under sist förflutna år erlagt fastighets- eller inkomstbevillning inom distriktet. Äro flera kommuner förenade till ett taxeringsdistrikt, skola för hvarje kommun väljas högst fem ledamöter i taxeringsnämnden, med iakttagande likväl att antalet ledamöter i taxeringsnämnden icke må i något fall öfverstiga tio.

Vid samma tillfälle, som ledamöterna i taxeringsnämnden väljas, skall äfven förrättas val af suppleanter, motsvarande minst hälften af de ordinarie ledamöternas antal, samt ordningen suppleanterna emellan bestämmas. För öfrigt bör vid val af både ordinarie ledamöter och suppleanter tillses, att, så vidt möjligt är, såväl fastighetsägare som näringsidkare, arbetare och andra inkomsttagare komma att i taxeringsnämnden äga säte och stämma.

Valbar till ledamot eller suppleant i taxeringsnämnd är, förutom de skattskyldige, hvarom ofvan förmäles, en hvar i orten bosatt, i de kommunala angelägenheterna röstberättigad person, hvilken på arrende innehar inom taxeringsdistriktet belägen fast egendom, därför bevillning utgår.

31 §.

1 mom. Genom utfärdad allmän kungörelse underrättar Kungl. Maj:ts befallningshafvande i början af hvar och ett år de skattskyldige om de personer, hvilka komma att inom hvarje ort såsom ordförande leda taxeringsnämndens arbeten för samma år, samt om de särskilda taxerings-

distrikt, däruti länet blifvit indeladt, hvarjämte Kungl. Maj:ts befallningshafvande meddelar föreskrift om det antal ledamöter af taxeringsnämnden, som inom hvarje taxeringsdistrikt skall väljas, samt om hvad i öfrigt vid dessa val bör iakttagas. Uti denna kungörelse erinras vederbörande om skyldigheten att aflämna de uppgifter, som i afseende på den förestående bevillingstaxeringen skola meddelas, samt om påföljden för uraktlåtenhet därutinnan, hvarjämte underrättelse meddelas om tid och ställe för uppgifternas aflämnande äfvensom därom, att skattskyldig, som önskar upplysning rörande beskaffenheten af honom åliggande uppgiftsskyldighet och sättet för dess fullgörande, äger att för sådant ändamål hänvända sig till vederbörande taxeringsnämnds ordförande.

2 mom. Val af ledamöter och suppleanter i taxeringsnämnden skola förrättas före den 15 februari; börande genast efter valförrättningens slut den, som därvid fört ordet, om valet underrätta ej mindre de valde än ordföranden i taxeringsnämnden.

32 §.

Magistratsperson, kronofogde, häradsskrifvare eller länsman må ej utan laga förfall kunna afsäga sig erhållet förordnande att vara ordförande i taxeringsnämnden.

Hvarje annan person vare skyldig att, såvida han är inom taxeringsdistriktet bosatt samt icke de fem nästföregående åren deltagit i taxeringsarbetet inom distriktet eller är af laga förfall hindrad, emottaga uppdrag att vara ordförande eller ledamot i taxeringsnämnden.

Inträffar för ledamot förfall för inställelse vid utsatt sammanträde, bör sådant ofördröjligen anmälas för ordföranden, så att före sammanträdet suppleant hinner tillkallas.

33 §.

På det taxeringsnämndens ledamöter må äga tillfälle att inhämta nödig kännedom om sina åligganden, bör erforderligt antal exemplar af denna förordning med därtill hörande instruktion och formulär genom Kungl. Maj:ts befallningshafvandes försorg öfverlämnas i stad till magistraten och på landet till ordföranden i kommunalstämman för att genast efter valet tillhandahållas en hvar af taxeringsnämndens valde ledamöter och suppleanter. Sådant exemplar skall jämväl tillställas nyutsedd ordförande i taxeringsnämnden.

I Stockholm tillhandahålles nämnda författning vederbörande ordförande, ledamöter och suppleanter i taxeringsnämnderna omedelbart af öfverståthållareämbetet.

34 §.

Taxeringsnämnds ordförande, hvilken är föredragande hos nämnden, åligger särskildt:

a) att samla, ordna, numrera och granska de för taxeringen aflämnade uppgifter och anmälningar, vidtagna föreskrifna åtgärder för uteblifna eller eljest erforderliga uppgifters införskaffande, därvid bör tillses, att genom infordrande af sådana upplysningar, som i 16 § 1 mom. omförmläsa, ledning vinnes för taxering af jämväl sådana skattskyldige, hvilka icke äro pliktige att utan särskild anmaning aflämna uppgifter, samt i öfrigt söka att inhämta upplysningar till ledning för en noggrann och tillförlitlig taxering äfvensom att, då anledning till tillämpning af 25 § förekommer, därom göra anmälan hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande för den åtgärd, som för sådant ändamål må på sagda myndighet ankomma;

b) att bestämma tid och ställe för taxeringsnämndens sammanträde samt därom ofördröjligen ej allenast underrätta ledamöterna i taxeringsnämnden, utan äfven på lämpligt sätt och i god tid meddela de skattskyldige inom taxeringsdistriktet underrättelse; börande sammanträdena utsättas så tidigt, att samtliga taxeringsnämnderna i hvarje län senast den 15 maj och i Stockholm senast den 15 juni må hafva afslutat sina arbeten, hvarjämte iakttages, att sammanträdena hållas inom staden eller distriktet, dock att för landet utsedd taxeringsnämnd äfven må sammanträda i närbelägen stad;

c) att vid taxeringsnämndens sammanträden föra ordet, tillhandahålla och meddela ledamöterna alla i och för taxeringen erhållna uppgifter och upplysningar, med den inskränkning, hvartill stadgandena i 27 § föranleda, i taxeringslängden på behöriga ställen anteckna uppgifternas nummer, uppgifna salu-, hypoteks- och brandförsäkringsvärden å fastigheter äfvensom, därest skattskyldig gjort sig skyldig till försumlighet, hvarom i 24 § förmläses, därom göra anteckning i längden; skolande därjämte särskild förteckning å sådana försumlige meddelas kronans ombud hos pröfningsnämnden;

d) att vid taxeringen efter sorgfällig beredning göra de anmärkningar och framställningar, hvartill han för en behörig taxering finner sig äga anledning;

e) att angående de ärenden, där sådant erfordras, föra protokoll;

börande protokollet justeras inför nämnden och justeringen bestyrkas genom å protokollet tecknad intyg af två ledamöter;

f) att, då inkommen uppgift å aflöning eller pension eller annan dylik inkomst afser person, som ej är inom distriktet mantalsskrifven, till vederbörande afsända uppgiften eller transsumt af densamma och i senare fallet därom verkställa anteckning å uppgiften;

g) att i rekommenderadt bref med allmänna posten, så fort ske kan, tillsända skattskyldig, hvilkens uppgift icke blifvit vid hans taxering följd, underrättelse att och i hvad mån afvikelse skett och om skälen därför; samt

h) att, då sådant påfordras, afgifva förklaring öfver skattskyldigs besvär angående taxering.

35 §.

Till taxeringsnämndens ordförande skall å landet häradskrifvaren och i stad, utom Stockholm, vederbörande tjänsteman senast den 15 mars, vid bot af tre kronor för hvarje öfverskjutande dag, hafva aflämnat på mantalslängden för nästföregående år grundade, enligt fastställda formulär uppställda längder, upptagande samtliga inom taxeringsdistriktet belägna fastigheter, å hvilka jämlikt 5 § särskilda taxeringsvärden skola sättas, äfvensom fastigheternas ägare eller i fall, som i 2 § sägs, deras innehafvare. Dessutom böra vid samma tillfälle till taxeringsnämndens ordförande aflämnas tillräckligt antal tryckta blanketter till taxeringslängden öfver inkomstbevilningen, uti hvilken enligt fastställt formulär uppgjorda längd taxeringsnämnden införer alla de personer, som nämnden anser skyldige att dylik bevilning inom distriktet erlægga. I stad böra taxeringsnämnderna till dessa längders upprättande och kompletterande åtnjuta nödigt biträde af vederbörande uppörds- eller annan därtill utsedd tjänsteman.

Före januari månads utgång skola till taxeringsnämndens ordförande aflämnas, på landet af kommunalstämmas ordförande och i stad, utom Stockholm, genom magistratens försorg, de i 39 § 4 mom. och 50 § 3 mom. omförmälda afskrifter af taxeringslängder och pröfningsnämndens särskilda längder för nästföregående år.

I öfverensstämmelse med den för taxeringsmyndigheterna utfärdade särskilda instruktion och under tillämpning af de i denna förordning stadgade grunder åligger det taxeringsnämnden att bestämma och uti taxeringslängderna införa det fastighetsvärde och det inkomstbelopp, för hvilket bevilning skall inom taxeringsdistriktet påföras hvarje skattskyl-

dig, med iakttagande därvid, att uppskattad inkomst af rörelse, yrke eller eljest upptages på sätt bilagda formulär n:o 5 utvisar; och bör taxeringsnämnden därvid följa den inom samma ort senast upprättade mantalslängd, hvilken för sådant ändamål skall, sedan densamma blifvit i föreskrifven tid och ordning granskad, jämte alla därtill hörande uppgifter och handlingar senast den 15 mars tillställas ordföranden i ortens taxeringsnämnd.

Taxeringslängderna underskrifvas af taxeringsnämndens ordförande och ledamöter.

Finnes inom distriktet municipalsamhälle, skola de inom detta samhälle förekommande fastighetsvärden och inkomstbelopp i längderna särskildt angifvas och sammanföras. Om af fastighet endast en del faller inom municipalsamhällets område, skall i anteckningskolumnen anmärkas, huru stor del af fastighetens hela värde belöper å sagda del af fastigheten.

36 §.

Beslut må icke kunnas fattas af taxeringsnämnd, som omfattar blott en kommun eller en del däraf, därest icke ordföranden och minst två ledamöter äro närvarande, ej heller af taxeringsnämnd, omfattande två eller flera kommuner, med mindre, utom ordföranden, en ledamot från hvarje kommun är tillstädes; börande i allt fall, då ordinarie ledamot i taxeringsnämnden är frånvarande, vederbörande suppleant ofördröjligen tillkallas.

Taxeringsnämnds vid utlyst sammanträde närvarande ledamöter äga att, om det för taxeringsförrättningens fortgång erfordras och utsedd suppleant för tillfället icke finnes att tillgå, inkalla annan till ledamot valbar person att i förrättningen deltaga.

Uppstå skiljaktiga meningar bland taxeringsnämndens ledamöter och måste omröstning för frågans afgörande anställas, skall denna vara öppen och den mening blifva gällande, hvilken flertalet bland ledamöterna biträdt, eller, om rösterna utfalla lika, den, som länder till den skattskyldiges förmån. Kan denna grund ej tillämpas, gälle den mening, ordföranden biträder. Det åligger ordföranden att i de fall, då hans mening icke gjort sig gällande, uti taxeringslängdens anteckningskolumn särskildt upptaga den taxering, han ansett böra bestämmas; varande det jämväl hvar och en af de öfriga ledamöterna obetaget att få sin särskilda mening till protokollet antecknad, såvida densamma, skriftligen affattad, till taxeringsnämndens ordförande aflämnas.

37 §.

Landshöfdingen i länet är berättigad att i taxeringsnämnds öfverläggningar men icke i besluten deltaga.

38 §.

Taxeringsnämnds sammankomster hållas inom slutna dörrar; dock är skattskyldig berättigad att inför nämnden företräda för att meddela upplysningar rörande taxeringen, i hvad den honom angår.

Så vidt utan hinder för taxeringsförrättningens fortgång sig göra låter, bör begärd upplysning om den af taxeringsnämnden skattskyldig påförda taxeringen honom på stället meddelas.

39 §.

1 mom. Senast fem dagar efter det taxeringsnämndens förrättningar afslutats, skall taxeringsnämndens ordförande, på landet till häradsskrifvaren och i stad till vederbörande tjänsteman öfverlämna de upprättade taxeringslängderna jämte mantalslängden med till densamma hörande uppgifter och öfriga handlingar äfvensom taxeringsnämndens protokoll; börande, utom hvad Stockholms stad angår, därvid jämväl fogas de enligt 35 § taxeringsnämndens ordförande tillhandakomna afskrifter af taxeringslängder och pröfningsnämndens särskilda längder för föregående året.

Inom samma tid skall taxeringsnämndens ordförande till Kungl. Maj:ts befallningshafvande insända de skriftliga uppgifter och upplysningar, som aflämnats till ledning vid taxeringen.

2 mom. Efter emottagandet af taxeringslängderna åligger det på landet häradsskrifvaren och i stad vederbörande tjänsteman ej mindre att ofördröjligen uträkna och i taxeringslängden införa de bevillningsafgifter, som på grund af taxeringsnämndernas beslut skola påföras, samt summera längderna, än äfven att genom granskning af taxeringslängderna efterforska möjligen förelupen misskrifning eller annan oriktig anteckning och till kronans ombud hos pröfningsnämnden skriftligen framställa de anmärkningar, hvartill granskningen gifvit anledning.

3 mom. Före den 20 juni skola taxeringslängderna med sammandrag och mantalslängderna jämte tillhörande handlingar äfvensom afskrifterna af taxeringslängder och pröfningsnämndens särskilda längder för föregående året till Kungl. Maj:ts befallningshafvande i länet insändas, på

landet omedelbart af vederbörande häradsskrifvare och i stad genom magistratens försorg; varande i annat fall den tjänsteman, hvars försumlighet föranledt inträffadt dröjsmål, förfallen till böter af tre kronor för hvarje dag, hvarmed ofvan bestämda tid öfverskrides.

I Stockholm bör den tjänsteman, som det tillhör att anteckningarna i taxeringslängden verkställa, senast den 15 augusti och vid enahanda äfventyr till öfverståhållareämbetet inlämna taxeringslängder med tillhörande handlingar.

4 mom. Afskrift af taxeringslängderna, i hvad de angå hvarje särskild kommun på landet, skall jämväl före den 20 juni af häradsskrifvaren tillställas vederbörande kommunalstämmas ordförande, hvilken det åligger att under viss bestämd och vederbörligen kungjord tid, som icke må understiga fjorton dagar, på lämpligt och därvid äfven tillkännagifvet ställa hålla afskriften de skattskyldige till handa; börande afskriften sedermera af ordföranden förvaras för att, på sätt i 35 § stadgas, öfverlämnas till ordföranden i påföljande årets taxeringsnämnd.

I stad, utom Stockholm, skall genom magistratens försorg afskrift af taxeringslängderna för hvarje särskildt taxeringsdistrikt i samma ordning hållas de skattskyldige till handa samt påföljande år öfverlämnas till vederbörande ordförande i det årets taxeringsnämnder.

40 §.

1 mom. Där ordföranden i taxeringsnämnden, utan att af laga förfall vara hindrad, icke vidtager erforderliga åtgärder för taxeringsnämndens sammanträde eller underlåter att inom föreskrifven tid aflämna taxeringsnämndens längder och öfriga handlingar, vare han förfallen till böter af femtio kronor. Infinder han sig icke å den af honom för taxeringsnämndens sammanträde utsatta ort och tid, böte tjugufem kronor. Ledamot af taxeringsnämnden eller tillkallad suppleant, som utan laga förfall från sammanträdet uteblifver, böte tio kronor.

2 mom. Anser ordföranden, att taxeringsnämnden i ett eller annat hänseende icke iakttager denna förordnings föreskrifter eller icke verkställer taxeringen i öfverensstämmelse med upplysta och bestyrkta förhållanden, åligger det honom att sådant genast anmärka. Dylik anmärkning äfvensom nämndens i anledning därpå meddelade yttrande skola i protokollet intagas.

3 mom. Kan till följd af en eller annan anledning taxeringsföretagningen icke företagas eller fortgå, bör anmälan därom af taxerings-

nämndens ordförande göras hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande, som då vidtager den åtgärd, förhållandet anses påkalla.

41 §.

Innan taxeringsnämnden upplöses, skall nämnden bland sina medlemmar föreslå två personer till ledamöter i samma års pröfningsnämnd, hvarvid bör tillses, att, såvidt möjligt är, en är fastighetsägare och den andre näringsidkare eller löntagare; skolande förslaget i nämndens protokoll intagas och bestyrkt utdrag af protokollet i denna del af nämndens ordförande ofördröjligen till Kungl. Maj:ts befallningshafvande insändas.

42 §.

1 mom. Skattskyldig, som icke åtnöjes med vederbörande taxeringsnämnds beslut, i hvad honom rör, så ock vederbörande kommun eller vägstyrelse, som är missnöjd med taxeringsnämnds beslut, må däri söka ändring hos pröfningsnämnden genom besvär, hvilka, skriftligen affattade, skola senast före klockan tolf på dagen i hvarje län den 15 juli och i Stockholm den 31 augusti eller, om då är helgdag, nästföljande dag till Kungl. Maj:ts befallningshafvande ingifvas; börande de skattskyldige genom den i 45 § omförmälda kungörelsen härom erinras.

2 mom. Enahanda besvärsmätt, hvarom i 1 mom. sägs, tillkommer municipalsamhälle i fråga om huru stor del af en fastighets hela taxeringsvärde belöper å den del af fastigheten, som faller inom municipalsamhällets område.

2:o) *Pröfningsnämnderna.*

43 §.

För att granska taxeringarna samt pröfva och afgöra anförda besvär eller annars framställda anmärkningar i anledning af taxeringsnämndernas vidtagna åtgärder och beslut skall en pröfningsnämnd årligen sammanträda för hvart och ett län i länets residensstad och för Stockholms stad i Stockholm; ägande denna nämnd att, efter tagen erforderlig kännedom om hvad taxeringslängder samt protokoll äfvensom aflämnade uppgifter innehålla och noggrann pröfning af alla nämnden underställda frågor och förhållanden, meddela sådana rättelser och ändringar i eller göra sådana

tillägg till den verkställda taxeringen, hvilka finnas af rättvisa och billighet samt en författningsenlig och jämlik beskattning påkallade.

44 §.

Pröfningsnämnd skall bestå af tio, högst tjugufem ledamöter, hvilka Kungl. Maj:ts befallningshafvande äger utse bland de af taxeringsnämnderna därtill föreslagna personerna. Bland ledamöterna i pröfningsnämnden skall minst hälften och i Stockholms stad minst en fjärdedel vara ägare af fast egendom; och böra nämndens ledamöter så utses, att nämnden, så vidt förhållandena medgifva, kommer att utgöras af ett efter beskattningens belopp och mängden af de skattskyldige skäligen lämpadt antal dels näringsidkare och dels löntagare, samt att inom nämnden icke saknas tillförlitlig kännedom om länets särskilda delar, dessas ekonomiska tillstånd och hufvudsakliga näringar.

Kungl. Maj:ts befallningshafvande utser i enahanda ordning jämväl suppleanter till antal motsvarande minst hälften af antalet ordinarie ledamöter i nämnden.

Den, som blifvit till ledamot i pröfningsnämnd utsedd, eller i stället för ordinarie ledamot inkallad, men utan vederbörligen anmaldt laga förfall vid nämndens sammankomst sig icke infinner, skall böta tjugufem kronor.

45 §.

Uti därom utfärdad kungörelse uppgifver Kungl. Maj:t befallningshafvande dem, som till ledamöter och suppleanter i pröfningsnämnden blifvit utsedde, samt underrättar länets invånare om tid och ställe för nämndens sammanträde; skolande tiden bestämmas sålunda, att nämndens arbeten må vara afslutade i hvarje län senast den 10 augusti och i Stockholm senast den 31 oktober; och åligger det Kungl. Maj:ts befallningshafvande att i god tid låta ett exemplar af denna kungörelse en hvar af nämndens ledamöter och suppleanter tillställas, hvarjämte genom Kungl. Maj:ts befallningshafvandes försorg förteckning öfver de inkomna besvärsskrifterna med kortfattad redogörelse för de i besvären gjorda yrkandena bör, så fort ske kan, till ledamöterna och suppleanterna öfversändas; dock att sådan förteckning icke erfordras för Stockholms stads pröfningsnämnd.

46 §.

Vid pröfningsnämndens sammankomster skall landshöfdingen i länet

vara ordförande, med rättighet att deltaga i nämndens öfverläggningar, men icke i dess beslut i annat fall än nedan sägs. Är landshöfdingen hindrad att dessa sammankomster bevista, äge nämnden att själf genom val med slutna sedlar bland sina ledamöter utse ordförande, och bör vid sådant val ordet föras af den till lefnadsåren äldste bland nämndens ledamöter.

Uppstå under pröfningsnämndens öfverläggningar skiljaktiga meningar bland nämndens ledamöter och måste till följd däraf omröstning anställas, skall omröstningen vara öppen och den mening blifva gällande, hvilken flertalet bland ledamöterna biträdt, eller, om rösterna utfalla lika, den, som länder till den skattskyldiges förmån. Kan denna grund ej tillämpas, gälle den mening, som biträdades af ordföranden.

47 §.

Såsom kronans ombud och för upplysningars meddelande bör landskamreraren samt för Stockholm kamreraren vid öfverståthållareämbetets afdelning för uppborärenden öfvervara pröfningsnämndens sammankomster med skyldighet att efter sorgfällig beredning göra de anmärkningar och framställningar, hvartill han för iakttagande af kronans rätt och i öfrigt för en behörig taxering finner sig äga anledning.

För granskning af afgifna taxeringsuppgifter, taxeringslängderna och hos pröfningsnämnden anförda besvär må, om och i den mån Kungl. Maj:ts befallningshafvande pröfvar sådant nödigt, landskamrerare erhålla ledighet från öfriga med tjänsten förenade göromål under tiden efter det taxeringshandlingarna från häradsskrifvaren eller magistraten, enligt stadgandet i 39 §, till Kungl. Maj:ts befallningshafvande inkommit och till dess pröfningsnämndens sammanträde afslutats.

48 §.

Kungl. Maj:ts befallningshafvande äger, där så anses erforderligt, kalla taxeringsnämnds ordförande att, för upplysningars meddelande, före och under pröfningsnämndens sammankomst infinna sig å den ort, där nämnden sammanträder.

49 §.

Protokollet vid pröfningsnämndens sammankomster föres och de af nämndens beslut föranledda anteckningar i taxeringslängderna samt i den

uti 50 § omförmälda särskilda längd verkställas af den eller de personer, som Kungl. Maj:ts befallningshafvande därtill förordnat. Sådant förordnande får icke meddelas åt någon, som i annan egenskap skall hos pröfningsnämnden vara tillstädes.

Justeringen af det hos pröfningsnämnden förda protokollet skall verkställas inför nämnden eller senast fjorton dagar efter nämndens sista sammanträde inför ordföranden jämte kronans ombud och minst två af nämnden därtill utsedde ledamöter, hvilka skola inställa sig på ordförandens kallelse. Justeringen bestyrkes genom ett af nämndens ordförande och två ledamöter å protokollet tecknad intyg.

50 §.

1 mom. Alla pröfningsnämndens beslut skola upptagas i nämndens protokoll, där jämväl, i händelse skattskyldig underlåtit att afgifva honom enligt 22 § af kronans ombud hos nämnden affordrad uppgift eller upplysning, anteckning om sådan försumlighet bör ske. Fastighets- och inkomsttaxering, som till följd af pröfningsnämndens beslut tillkommit eller blifvit fastställd annorlunda än taxeringsnämnden bestämt, skall upptagas i särskild längd, däruti de protokollsparagrafer, som innehålla dylika beslut, böra angifvas. Kronoombudet åligger att med sin underskrift å såväl taxeringslängderna som nyssnämnda särskilda längd vitsorda däruti, enligt pröfningsnämndens beslut, införda förändringar eller gjorda tillägg.

2 mom. Inom tre veckor efter pröfningsnämndens sista sammanträde skola, utom hvad Stockholms stad angår, taxeringslängder jämte tillhörande handlingar, med undantag af uppgifter och upplysningar, som af skattskyldig aflämnats till ledning för hans egen taxering, taxeringsnämndernas protokoll samt de hos pröfningsnämnden förda längderna genom Kungl. Maj:ts befallningshafvandes försorg öfversändas till vederbörande härads-skrifvare eller magistrat för debiteringens verkställande.

De i 39 § 3 mom. omförmälda afskrifterna af taxeringslängder och pröfningsnämndens särskilda längder för föregående året skola hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande kvarstanna för att där förvaras.

3 mom. Senast den 8 september skall häradsskrifvaren, vid bot af tre kronor för hvarje dag, hvarmed den sålunda bestämda tiden öfver-skrides, tillställa vederbörande kommunalstämmors ordförande afskrift af de hos pröfningsnämnden förda längderna, i hvad de angå hvarje särskild kommun på landet. Dessa afskrifter skola hållas de skattskyldige till

handa under viss tid af minst fjorton dagar, hvarom kungörelse bör på vanligt sätt ofördröjligen utfärdas; börande i denna kungörelse upptagas namn och hemvist för de skattskyldiga, i afseende å hvilkas taxering pröfningsnämnden vidtagit ändring.

I stad, utom Stockholm, skall genom magistratens försorg afskrift af pröfningsnämndens längder, såvidt staden rör, i samma ordning hållas de skattskyldiga till handa.

På sätt i 35 § stadgas, skola afskrifterna påföljande år öfverlämnas till vederbörande ordförande i det årets taxeringsnämnder.

4 mom. I Stockholm skall utdrag af pröfningsnämndens protokoll, i hvad det innehåller beslut om ny taxering eller förhöjning i den af taxeringsnämnden verkställda taxeringen, senast den 10 november vederbörande skattskyldig tillställas.

51 §.

Å pröfningsnämndens sammanträdesort icke bosatta ledamöter i denna nämnd samt de taxeringsnämndsordförande, som på Kungl. Maj:ts befallningshafvandes kallelse från annan ort för upplysningars meddelande före eller under pröfningsnämndens sammankomst sig infunnit, äro berättigade att åtnjuta traktamentsersättning med tio kronor om dagen samt resekostnadsersättning, då resan sker med skjuts, efter tre kronor för milen, men då resan sker på ångfartyg eller järnväg, med ett belopp, motsvarande i förra fallet afgiften för enkel hyttplats eller, då hytt ej förekommer, en salongsplats och i senare fallet afgiften för plats i första klassens vagn eller, där sådan ej finnes, i andra klassens.

Enahanda ersättning tillkommer äfven ledamot af pröfningsnämnden, som, på annan ort bosatt, efter kallelse af ordföranden inställer sig för att i protokollsjusteringen deltaga.

52 §.

I Stockholms stad skola de åligganden, som Kungl. Maj:ts vederbörande befallningshafvande inom öfriga delar af riket med hänsikt till pröfningsnämnden fått sig uppdragna, tillhöra öfverståthållareämbetet; kommande äfven, hvad Stockholm beträffar och såvidt härom meddelade föreskrifter äro där tillämpliga, alla andra Kungl. Maj:ts befallningshafvande, i afseende på taxeringarna och därmed sammanhängande frågor, tillhörande bestyr att åligga öfverståthållareämbetet, som alltså har att af vederbörande

tjänstemän och skattskyldige emottaga enahanda förslag och uppgifter med flera handlingar, som i landsorten skola till Kungl. Maj:ts befallningshafvande aflämnas.

Vid Stockholms stads pröfningsnämnds sammankomst må, då öfverståthållaren icke är tillstädes, underståthållaren i hans ställe vara ordförande.

53 §.

1 mom. Har skattskyldig icke hos pröfningsnämnden öfverklagat taxeringsnämnds beslut, i hvad honom rör, och varder den hos taxeringsnämnden åsatta taxeringen af pröfningsnämnden lämnad oförändrad eller nedsatt, må skattskyldig icke, utom i fall, som nedan säges, emot pröfningsnämnds beslut föra vidare talan än angående höjning af sålunda nedsatt taxering till det af taxeringsnämnden åsatta beloppet.

Eljest må besvär öfver pröfningsnämnds beslut anföras af skattskyldig, som icke till följd af stadgandet i 24 § förlorat rätt till talan, äfvensom af kronans ombud, af vederbörande kommun eller vägstyrelse eller rörande fråga, hvarom i 42 § 2 mom. sägs, af municipalsamhälle; och skola besvären, ställda till kammarrätten, ingifvas till Kungl. Maj:ts befallningshafvande före klockan tolf å sista helgfria dag i december månad det år taxeringen ägt rum, vid påföljd att besvären eljest icke varda till pröfning upptagna. Sedan öfver inkomna besvär förklaring från vederbörande inforrats och tillsedt blifvit, att vid besvärshandlingarna varda fogade såväl utdrag af taxeringslängd och beskattningsnämndernas protokoll, i hvad de den öfverklagade taxeringsfrågan angå, som ock de till bemälda nämnder i frågan ingifna handlingar, insänder Kungl. Maj:ts befallningshafvande till kammarrätten samtliga handlingarna med de upplysningar och erinringar, som besvären anses påkalla.

Skattskyldig, hvilkens uppgift angående hans inkomst icke blifvit af taxeringsnämnden följd och till hvilken underrättelse därom icke blifvit under i uppgiften angifven adress i den ordning, som i 27 § 2 mom. föreskrifves, afsänd, i Stockholm före den 1 augusti och annorstädes före den 15 juni, äge ock, därest han ej enligt 24 § förlorat sin talan, att, utan hinder däraf att han icke hos pröfningsnämnden öfverklagat taxeringen, i här ofvan stadgad tid och ordning anför besvär hos kammarrätten angående sin inkomsttaxering, i hvad denna bestämts till annat belopp eller efter annan fördelningsgrund än den skattskyldige uppgifvit.

2 mom. Så snart ofvan stadgade besvärstid gått till ända, öfversänder Kungl. Maj:ts befallningshafvande till kammarrätten förteckning å anförda besvär.

54 §.

Har skattskyldig blifvit för samma inkomst taxerad å mer än en ort eller har någon taxerats för inkomst å ort, där han icke enligt bestämmelserna i 12 § varit skattskyldig för något slag af inkomst och ej heller mantalsskrifven, äge han att häröfver hos kammarrätten anförda besvär, hvilka, vid påföljd att besvären eljest icke varda till pröfning upptagna, skola inom natt och år, efter det att bevillning honom affordrats, ingifvas till Kungl. Maj:ts befallningshafvande i län, inom hvilket taxering skett, hvarefter med ärendet förfares i enahanda ordning, som i 53 § 1 mom. stadgas.

Hvad sålunda är föreskrifvet gälle jämväl för det fall, att någon obehörigen upptagits såsom skattskyldig för fast egendom.

3:o) *Allmänna föreskrifter.*

55 §.

1 mom. Ordförande i och ledamot af taxeringsnämnd samt ledamot af pröfningsnämnd må endast den vara, som råder öfver sig och sitt gods samt är i besittning af medborgerligt förtroende.

2 mom. Sådan ordförande och ledamot åtnjuter i och för utförfningen af sitt uppdrag enahanda skydd och säkerhet, som rikets grundlagar tillförsäkra riksdagsman.

56 §.

1 mom. Ordförande i och ledamot af taxeringsnämnd och pröfningsnämnd skall vid fullgörandet af sitt uppdrag ställa sig till ovillkorlig efterrättelse de föreskrifter, denna förordning och den till ledning för taxeringsmyndigheterna utfärdade instruktionen innehålla, samt, efter sorgfällig granskning och samvetsgrann pröfning af meddelade uppgifter och för öfrigt upplysta eller kända förhållanden, efter bästa förstånd samt på heder och samvete bestämma och fastställa taxeringen, så att densamma varder i möjligaste måtto jämlik och rättvis.

2 mom. Ordförande i och ledamot af taxeringsnämnd och pröfningsnämnd samt kronans ombud hos pröfningsnämnd äfvensom beskattningsnämnd biträdande tjänsteman får icke, utom vid vederbörande nämnds sammanträde, yppa innehållet af skattskyldigs meddelade uppgift eller upplysning; och må de under öfverläggningarna inom nämnderna lämnade upplysningar och yttrade åsikter rörande enskildes ekonomiska ställning icke på något sätt utspridas. Den häremot bryter vare, därest han på grund af tjänstebefattning erhållit kännedom om det yppade förhållandet, underkastad ansvar såsom för tjänstefel och straffes eljest med böter från och med tjugufem till och med femhundra kronor.

Har genom sådant yppande af hvad hemligt hållas bort skada uppkommit, vare den felande därjämte skyldig skadan till fullo godtgöra.

3 mom. Ordförande i och ledamot af taxeringsnämnd och pröfningsnämnd skall afträda, såväl då fråga förekommer om hans egen, hans föräldrars, barns eller syskons taxering, som ock då fråga är om taxering af bolag, hvars styrelse han tillhör, eller af skattskyldig, af hvilken han uppbär aföning.

4 mom. Ofvanstående 1, 2 och 3 mom. skola vid hvarje taxeringsnämnds och pröfningsnämnds första sammanträden uppläsas.

57 §.

1 mom. Till ersättning åt ordförandena i taxeringsnämnderna, till arfvoden för protokollsföringen och andra anteckningar under pröfningsnämndens sammankomster, till kostnad för tryckning eller utskrift af förteckningar öfver de till pröfningsnämnden inkomna besvärsskrifter äfvensom till vedergällning för det i samband med taxeringsförrättningar för öfrigt lämnade biträde af städernas tjänstemän eller andra personer, som icke äga att vid samma förrättningar beräkna rese- och traktamentsersättning, må hvarje pröfningsnämnd, med undantag af Stockholms stads, för hvilken nedanstående särskilda stadgande gäller, använda och fördela högst ett belopp, motsvarande fyra procent af de första 50,000 kronor, hvartill länets hela bevillningssumma efter denna förordning för året uppgår, tre procent af därpå följande 100,000 kronor, två procent af därefter följande 100,000 kronor och en procent af allt hvad bevillningssumman öfverstiger 250,000 kronor; dock får, om än denna bevillningssumma sedermera skulle visa sig öfverstiga dess af pröfningsnämnden beräknade belopp, hvarken någon ytterligare kostnadsersättning eller vedergällning

Än den då beviljade för samma år utdelas eller ett sådant öfverskott tagas i beräkning vid bestämmande af enahanda ersättning och vedergällning under ett följande år; börande vid de särskilda ersättningarnas bestämmande afscende fästas på för uppdragets utförande erforderlig skicklighet, tid och arbete. Landsstatstjänsteman, som i och för tjänsten är skyldig att närvara vid taxeringsförrättning, äger icke att därför åtnjuta arfvode af bevillningen.

2 mom. Angående det för ofvan uppgifna ändamål af pröfningsnämnden anvisade belopp och dess fördelning bör till Kungl. Maj:ts befallningshafvande aflåtas särskildt utdrag af nämndens protokoll, hvarefter det beviljade beloppet i vanlig ordning utbetalas af länets landtränteri och med bifogande af sagda protokollsutdrag i kronoräkenskaperna redovisas.

3 mom. Till bestridande af kostnaderna för blanketter till taxeringslängder, till ersättning åt ordförandena i taxeringsnämnderna, till arfvode åt kronans ombud, till arfvode för anteckningar under taxeringsnämndernas och pröfningsnämndens sammankomster samt för protokollsföringen hos pröfningsnämnden äfvensom till vedergällning för det i samband med taxeringsförrättningarna för öfrigt lämnade biträde af personer, som icke äga att vid samma förrättningar beräkna traktamentsersättning, må af Stockholms stads pröfningsnämnd användas och disponeras ett belopp, som svarar emot högst två och en half procent af samma stads efter denna förordning utgående hela bevillningssumma för året; gällande jämväl för bemälda pröfningsnämnd det i 1 mom. af denna § gjorda förbehåll för det fall, att bevillningssumman skulle komma att öfverstiga pröfningsnämndens beräkning. Om det af pröfningsnämnden sålunda beviljade beloppet och detsamma fördelning skall underrättelse genom utdrag af nämndens protokoll meddelas statskontoret, hvarifrån beloppet utbetalas.

4 mom. Ersättning med 50 öre arket för de afskrifter af taxeringslängderna, som det enligt 39 § 4 mom. och 50 § 3 mom. åligger häradskrifvaren att till kommunalstämmas ordförande aflämna, samt den i 51 § bestämda rese- och traktamentskostnadsersättning enligt därå ingifna, vederbörligen granskade räkningar äfvensom godtgörelse till den, hvilken, i anledning af landskamrerare jämlikt 47 § beviljad ledighet från vissa tjänstegöromål, förordnas att samma göromål förrätta, motsvarande landskamrerares tjänstgöringspenningar, böra, utan sammanblandning med de i föregående tre moment omförmälda taxeringskostnader och arfvoden med flera utgifter, utbetalas för länen af vederbörande landtränteri och för hufvudstaden af statskontoret.

5 mom. Statskontoret åligger att till Kungl. Maj:ts befallningshafvande i länen efter rekvisition utlämna erforderligt antal exemplar af denna förordning äfvensom blanketter till taxeringslängder, jämte sammandrag, samt till pröfningsnämndernas längder, för att genom Kungl. Maj:ts befallningshafvandes försorg vederbörande tillställas. För Stockholms stad ombesörjer öfverståthållareämbetet tryckning och tillhandahållande af blanketter till taxeringslängder.

58 §.

1 mom. Åtal för förseelse, som i 56 § 2 mom. omförmäles, anhängiggöres vid allmän domstol.

Då till följd af uraktlåtet fullgörande af de i denna författning meddelade föreskrifter eller af annan orsak eljest fråga uppstår om tillämpning af däruti stadgadt bötesansvar, skall af vederbörande kronombud, ordförande eller ledamot i taxeringsnämnd eller pröfningsnämnd eller annan behörig person anmälan därom göras hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande, som, efter pröfning af härvid förekommande förhållanden, förordnar om uttagandet af de böter, hvartill en eller annan finnes hafva gjort sig förfallen, samt vidtager de åtgärder, som anmäld försummelse eller uteblifven verkställighet af hvad i denna förordning stadgas för öfrigt kan påkalla.

Förseelse, som i 56 § 2 mom. omförmäles, må ej af allmän åklagare åtalas, där ej målsägande densamma till åtal angifvit.

2 mom. Den, som icke nöjes åt Kungl. Maj:ts befallningshafvandes beslut, hvarigenom han, på grund af ofvan åberopade stadganden, blifvit fälld till böter, äger att, med iakttagande af hvad i allmänhet är stadgadt angående dylika utslags öfverklagande, öfver det meddelade beslutet anföra besvär hos kammarrätten, hvilka besvär böra vara dit inkomna innan klockan tolf å trettionde dagen efter erhållen del af samma beslut.

3 mom. Böter, som enligt denna förordning ådömas, tillfalla kronan. Saknas tillgång till böternas gäldande, skola de förvandlas efter allmän strafflag.

59 §.

Af taxeringsnämnd eller pröfningsnämnd behandlad taxeringsfråga må icke, till följd af gjord anmärkning eller anförda besvär eller af annan anledning, återförvisas till samma nämnds förnyade behandling. Ej heller må någon förklaringskyldighet bemälda nämnder åläggas.

60 §.

1 mom. Inom kammarrättens revisionsafdelning må vid granskning af kronoräkenskaperna anmärkning visserligen framställas beträffande den af vederbörande tjänsteman för skattskyldig uträknade bevillning äfvensom till rättelse däraf, att oriktig person upptagits såsom skattskyldig för fast egendom, men däremot icke i afseende å verkställd taxering i annan mån, än för så vidt den afser skattskyldig medgifven lindring i bevillningen; ägande kammarrätten i anledning af sålunda framställd anmärkning föreskrifva erforderlig rättelse.

2 mom. Om kammarrätten vid pröfning af anförda besvär i taxeringsmål finner, att taxering verkställts å orätt ort eller underlåtits eller ej skett till riktigt belopp å rätt ort, äger kammarrätten, efter vederbörandes hörande, vidtaga erforderliga rättelser i taxering å ort, som vederbör; dock att skattskyldigs hela taxering i sådant fall icke må höjas utöfver hvad taxeringsmyndigheterna bestämt, därest besvären icke innefattayrkande om sådan höjning. Jämväl må, om någon af kammarrätten befrias från bevillning på den grund, att annan person bort uppföras till utgörande af densamma, kammarrätten öfverflytta taxeringen å denne.

61 §.

Den, som icke åtnöjes med kammarrättens utslag i taxeringsmål, äger att däri hos Konungen söka ändring genom besvär, hvilka före klockan tolf å sextionde dagen efter erhållen del af utslaget skola till finansdepartementet ingifvas tillika med bevis om dagen, då klaganden af utslaget erhöi del; skolande borgen för kostnad och skada icke erfordras.

62 §.

1 mom. Besvär, om hvilka i denna förordning förmäles, må jämte tillhörande handlingar kunna, under iakttagande af stadgad tid och ordning, på klagandens eget äfventyr i betaldt bref med allmänna posten insändas till den myndighet, till hvilken besvären skola enligt förordningen ingifvas.

2 mom. Den, som vill öfver taxeringsnämnds eller pröfningsnämnds beslut anföra besvär, är berättigad att, då han i sådant afseende anmäler sig hos vederbörande myndighet eller tjänsteman, kostnadsfritt erhålla för dylikt besluts öfverklagande erforderligt utdrag af taxeringsläng-

den samt af nämndens protokoll; och må ej heller lösen fordras för andra protokollsutdrag och expeditioner, som till följd af vederbörande nämnders beslut böra utfärdas.

63 §.

I de städer, där magistrat ej finnes, skola alla bestyr och åligganden, nämnda myndighet enligt denna förordning fått sig uppdragna, tillhöra stadstyrelsen.

Debitering, uppbörd, afkortning och redovisning.

64 §.

Sedan pröfningsnämndernas förrättningar afslutats, skola de bevillningsafgifter, som enligt föreskrifterna i denna förordning böra utgå för de af taxerings- och pröfningsnämnderna bestämda fastighetsvärden och inkomstbelopp, i författningens ordning debiteras samt utan hinder af anförda besvär öfver taxering eller debitering uppbäras.

Vid debiteringen iakttages, att brutet öretal bortfaller.

65 §.

Har skattskyldigs taxering i anledning af anförda besvär öfver pröfningsnämnds beslut blifvit upphäfd eller nedsatt, eller har eljest frihet från eller lindring i bevillning blifvit skattskyldig medgifven, äger den skattskyldige att hos Kungl. Maj:ts befallningshafvande i det län, hvarest taxeringen skett, på anmälan kostnadsfritt återfå den bevillning, som af honom erlagts utöfver hvad som rätteligen skolat utgå.

66 §.

Den enligt uppbördsboken hvarje skattskyldig påförda bevillning skall upptagas å hans för samma år utfärdade debetsedel, hvilken bör upptaga:

a) taxeringsvärdet å hvarje inom samma socken på landet eller uppbördsdistrikt i stad belägna fasta egendom, därför den skattskyldige påförts bevillning, samt beloppet af denna bevillning.

b) den skattskyldiges uppskattade inkomst af kapital eller arbete, enligt 11 § medgifvet afdrag samt påförd bevillningsafgift.

Dessutom bör debetsedeln innehålla underrättelse om hvad skattskyldig, som vill öfverklaga honom påförd bevillningsafgift, har att i sådant hänseende iakttaga.

67 §.

Uppbörden af bevillningen verkställes vid de allmänna kronouppbördsstämmorna under enahanda kontroll och ansvarighet i afseende å de inlutna medlen, som för andra årligen utgående kronoutskylders erläggande och emottagande äro stadgade, i följd hvaraf gällande uppbördsförfattningar skola tillämpas jämväl på bevillningsuppbörden och därmed förenade bestyr.

68 §.

Afkortning af bevillning för inkomst af kapital eller arbete sker på grund af bristande tillgång i den ordning, som i uppbördsreglementet stadgas.

69 §.

Vid bevillningens redovisande skall hvad gällande instruktioner och författningar stadga rörande redogörelser och räkenskaper för andra till statskontoret ingående årliga skattebidrag tjäna till efter rättelse.

70 §.

1 mom. Sammandrag af taxeringslängderna, upptagande jämväl den påförda bevillningen och upprättadt i öfverensstämmelse med härvid fogadt formulär, skall årligen för Stockholms stad före den 15 november och för annan stad samt för fögderi före den 1 oktober insändas till Kungl. Maj:ts befallningshafvande.

2 mom. På grund af dessa sammandrag och sedan de vid deras granskning anmärkta förhållanden blifvit förklarade eller rättade, böra inom Stockholms stad af därvarande uppbördsverk och inom länen af landskontoren uppgöras särskilda sammandrag öfver hvar och ett läns hela bevillning, hvilka sistnämnda sammandrag, därtill tryckta blanketter genom statskontorets försorg vederbörande tjänstemän tillhandahållas, skola af Kungl. Maj:ts befallningshafvande till nämnda verk insändas före den 1 december.

3 mom. Så snart de till statskontoret inkomna sammandragen hunnit därstädes granskas och med enahanda sammandrag för de nästföre-

gångna åren jämföras, bör ett generalsammandrag för hela riket inom statskontoret upprättas samt genom detta verks försorg från trycket utgifvas och med allmänna tidningarna utdelas.

71 §.

För den händelse att restantierna å bevillningen inom någon ort skulle, utan att ett sådant förhållande af giltiga orsaker föranledts, uppgå till ett anmärkningsvärdt högt belopp, åligger det statskontoret att låta vidtaga den eller de åtgärder, som finnas vara af omständigheterna påkallade och för restantiernas skyndsamma indrivande erfordras.

Denna förordning skall tillämpas från och med den 1 januari 1908 till slutet af det år, under hvars lopp ny bevillning af fast egendom samt af inkomst varder af Riksdagen fastställd.

Instruktion för taxeringsmyndigheterna.

Uppskattning af fast egendoms värde.

1 §.

Värdet af *fast egendom* bestämmes med ledning af:

1:o) jordbruksegendom tillhörande *areal* i åker, äng, skogs- eller betesmark jämte särskilda förmåner, såsom vattenfall, torfmosse, lastageplats, fiske, som ej är i jordebok särskildt upptaget, m. m. äfvensom *utsäde* och *kreatorsbesättning* vid egendomen; börande härvid jämväl behörigt afseende fästas vid egendomens läge, de särskilda ägoslagens och skogens beskaffenhet samt beloppet af de grundskatter och öfriga allmänna utskylder, med undantag af bevillningen, hvarmed egendomen är belastad; skolande, då frälseränta förenats med äganderätten till den jord, hvaraf sådan ränta dittills utgått, vid bestämmandet af fastighetens värde detsamma ökas med ett belopp, motsvarande räntans kapitalvärde beräknadt efter 5 procent;

2:o) egendomens vid verkställd *värdering* för erhållande af lån från *hypoteksinrättning* antagna värde, såvida sådan värdering skett under nästföregångna fem år och det egendomen därvid åsatta värdet sedermera icke blifvit i väsentlig mån förändradt;

3:o) den för sådan, under loppet af nästföregångna fem år försäld egendom senast betingade *köpeskillning*, såvida icke därunder inbegripits godtgörelse för inventarier eller växande gröda, eller köpet afslutats mellan nära anhöriga, eller vid försäljningen förbehåll gjorts om så kallade undantagsförmåner, eller därvid förekommit andra särskilda omständigheter, som skäligen anses hafva inverkat på köpeskillningens bestämmande utöfver eller under egendomens verkliga värde; börande vid bestämmande

af detta värde afseende icke fästas å beskaffenheten af sådana byggnader, som på egendomens afkastning icke hafva något egentligt inflytande, lika som värdet af kreatur, redskap och andra inventarier eller förlag vid jordbruksfastighet icke heller må vid fastighetsvärdets bestämmande tagas i beräkning;

4:o) årliga *hyres-* eller *arrendesumman* för uthyrd eller bortarrenderad egendom, såvida icke särskilda förmåner eller åligganden blifvit därunder inbegripna, såsom rättighet till inventariers begagnande, arbetsbiträde från annan egendom och skogsfång utöfver husbehof m. m., eller skyldighet att uppodla, reparera och uppföra byggnader eller utföra andra arbeten å den arrenderade egendomen samt inom kort tid densamma afträda, eller såvida icke, efter hvad vid jämförelse mellan denna och närbelägna egendomar af lika storlek och beskaffenhet sig visar, hyres- eller arrendebeloppet blifvit bestämdt med afseende å släkt- eller andra kända förhållanden mellan ägaren och hyresmannen eller arrendatorn;

5:o) *brandförsäkringsvärdet* å de i stad och på dess område eller i köping och därmed jämförlig ort befintliga egendoms åbyggnad samt å bruks-, kvarn- och fabriksbyggnader på landet äfvensom å andra där uppförda hus och byggnader, hvilka icke begagnas för jordbruket och dess binäringar tillhörande rörelse, samt å sådan åbyggnad på särskilda lustställen och därmed jämförliga mindre lägenheter, som utgör dessas egentliga värde, såvida icke brandförsäkringsvärdet skulle understiga det belopp, som på grund af andra omständigheter kan anses motsvara de brandförsäkrade husens och byggnadernas verkliga värde;

6:o) *läget och arealen* af hvar och en i stad, köping eller därmed jämförlig ort belägen egendom med därtill hörande särskilda förmåner.

Då taxering af fast egendom ej kan verkställas enligt här ofvan upptagna grunder, bör egendomens värde upptagas till det belopp, som motsvarar uppskattningsvärdet å andra i närheten belägna jämförliga egendomar, på hvilka dessa grunder kunnat tillämpas; åliggande det vederbörande taxeringsmän att vid taxeringen tillämpa den eller dem af här ofvan angifna taxeringsgrunder, som anses bäst leda till egendomens uppskattning till dess verkliga värde.

Då fast egendom, som under sistförflutna fem år blifvit såld eller undergått ofvan omförmälda värdering, uppskattas högre eller lägre än den senast betingade köpeskillingen eller den godkända värderingssumman, så ock då förändring göres i det senast fastställda taxeringsvärdet, böra de särskilda skäl, hvilka därtill föranledt, i taxeringshandlingarna eller

nämndens protokoll antecknas. Åbyggnader å stadsegendom samt öfriga i femte punkten här ofvan uppräknade hus och byggnader få ej, utan på enahanda sätt tillkännagifven särskild anledning, upptagas till lägre värde än det, för hvilket samma byggnader äro hos allmän brandförsäkringsinrättning emot brandskada försäkrade, ej heller till lägre värde än det, som motsvarar den behållna hyresafkastningen, kapitaliserad efter fem procent.

I de fall, då uti fast egendoms uppskattningsvärde ingå både jordbruksfastighet och sådana byggnader eller inrättningar, hvilka icke begagnas för jordbruket och dess binärningar tillhörande rörelse, skall hela det uppskattade fastighetsvärdet fördelas så, att särskildt utsättes värdet af själfva jordbruksfastigheten med de egendomen tillhörande, för jordbruket och dess ändamål afsedda bostads- och andra byggnader, samt särskildt värdet af alla öfriga byggnader och inrättningar, för hvilka bevillning anses böra utgöras.

2 §.

Allmän uppskattning af fast egendom enligt de i bevillningsförordningen och denna instruktion föreskrifna grunder skall verkställas år 1908 och sedermera hvar femte år, från nämnda år räknadt.

Har under tiden mellan två på hvarandra följande allmänna fastighetstaxeringar brandförsäkringsvärdet å byggnader i stad och på dess område eller å öfriga i 1 § 5 mom. af denna instruktion uppräknade hus och byggnader blifvit ökad eller minskad, eller fast egendoms värde antingen genom ny- eller tillbyggnader, nya fabriksanläggningar eller andra inrättningar blifvit i betydligare mån förhöjdt eller genom inträffad eldsvåda, vattenflöde eller af annan dylik anledning märkligen förminskats i förhållande till dess uppskattade värde, då bör detta värde jämkas efter de förändringar, egendomen undergått.

Det taxeringsvärde, som blifvit fast egendom åsatt under tiden mellan två på hvarandra följande allmänna fastighetstaxeringar, bör vid först därefter inträffande sådan taxering å nyo pröfvas.

Uppgår fast egendoms värde icke till 100 kronor, skall detsamma införas endast i den för anteckningar afsedda kolumn i taxeringslängden. Likaså skall endast i nämnda kolumn införas värdet å sådan lägenhet eller byggnad, för hvilka, jämlikt 4 § d) bevillningsförordningen, fastighetsbevillning icke erlægges.

Uppskattning af inkomst.

3 §.

Med afseende å hvad i 12 § *b*) af förordningen angående bevilning af fast egendom samt af inkomst stadgas angående ort, där inkomst af *bankrörelse* skall beskattas, iakttages, att, då rörelsen drifvits vid flera kontor, alla omkostnader och förluster under räkenskapsåret af sådan beskaffenhet, att vid beskattning afdrag därför äger rum, påföras rörelsen i dess helhet, hvarefter beräkningen af den del af beskattningsbara inkomsten, som belöper å hvarje särskildt kontor, sker på följande sätt. De belopp, som enligt kontorets månadsrapporter vid hvarje månads slut balanserats å kontorets in- och utlåningsräkningar, sammanläggas och summan delas med månadernas antal, hvarefter den sålunda erhållna kvoten anses utvisa medelbeloppet af kontorets in- och utlåning för året. Efter det förhållande, hvori denna in- och utlåning står till den på enahanda sätt bestämda, sammanlagda in- och utlåningssumman för alla kontoren, uträknas den del af beskattningsbara inkomsten, som bör taxeras i den ort, där kontoret är beläget. Utelöpande postremissväxlar och egna banksedlar inräknas icke i in- och utlåningsrörelsen.

Vidkommande *järnvägsbolags* inkomst af järnvägsdrift iakttages först, att därunder ej inräknas bolagets inkomst af sådan rörelse, som icke direkt sammanhör med själfva järnvägsdriften, t. ex. rederirörelse, ej heller sådan inkomst, hvilken är genom fastighetsbevilning beskattad, såsom arrenden, hyror och dylikt.

Inkomsten af *järnvägsdriften* fördelas till beskattning på följande sätt.

Fem procent af inkomsten taxeras i den ort, där nästföregående år hufvudkontoret var beläget. Återstoden fördelas mellan järnvägens stationer efter deras *trafikvärde*. En stations trafikvärde skall beräknas lika med halfva summan af järnvägens bruttoinkomst af stationens afsända och anlända godstrafik (ilgods, stycke gods och vagnslastgods), ökad med järnvägens bruttoinkomst af vid stationen försälda personbiljetter. Gods, som i samtrafik eller i transitotrafik inkommit från främmande bana, räknas såsom afsändt från öfvergångsstationen; likaså räknas till annan bana utgående gods såsom anländt till öfvergångsstationen. Såsom järnvägens station räknas härvid äfven af densamma använd, annan järnväg tillhörig station. Den del af järnvägens beskattningsbara inkomst af järnvägsdriften, som enligt denna beräkning belöper på en station, taxeras i den

kommun, där stationen är belägen. Tillhör stationsområdet flera kommuner, taxeras den beskattningsbara inkomsten af stationen till lika delar i dessa kommuner.

Har järnvägsbolag för egen räkning trafikerat främmande bana, skall för taxeringen resultatet af rörelsen å hvardera banan för sig fastställas. För detta ändamål beräknas först bolagets behållna inkomst af rörelsen i sin helhet, med tillägg af skatter och öfriga utgiftsposter, för hvilka afdrag författningsenligt icke äger rum, men dock utan afdrag vare sig för ränta å gäld eller för ersättning, som bolaget i någon form haft att utbetala för nyttjande af den främmande järnvägen. Det på detta sätt bestämda totala driftöferskottet fördelas därefter mellan de trafikerade banorna efter det sammanlagda trafikvärdet af hvardera banans stationer; stationernas trafikvärden beräknas därvid, såsom om banorna utgjorde en enda järnväg, dock att för station, som tillhört båda banorna, stationens uträknade trafikvärde uppdelas i två trafikvärden, allt efter som stationens trafik hänfört sig till den ena eller den andra banan. Från den del af driftöferskottet, som enligt denna beräkningsgrund kommer på den främmande järnvägen, afdrages den ersättning, bolaget haft att utbetala för nyttjandet af den främmande järnvägen, jämte ränta, som kan anses belasta driften å densamma; återstoden, som utgör det trafikerande bolagets beskattningsbara inkomst af den främmande banan, skall, sedan fem procent tillgodoräknats den ort, där bolagets hufvudkontor varit beläget, fördelas till beskattning mellan den främmande banans stationer i förhållande till deras förut bestämda trafikvärde. Från den del af driftöferskottet, som faller på bolagets egen järnväg, göres afdrag för ränta å gäld, som belastar denna järnväg, hvarefter återstoden, sedan jämväl däraf fem procent tillgodoförts den ort, där hufvudkontoret varit beläget, fördelas till beskattning mellan samma järnvägs stationer efter deras trafikvärde. Den beskattningsbara inkomst, ägaren af den främmande järnvägen har af densamma, skall likaledes, sedan fem procent af inkomsten tillgodoräknats den ort, där ägaren haft kontor för järnvägen, fördelas mellan stationerna å denna järnväg efter deras trafikvärden.

På liknande sätt förfares, om järnvägsbolaget trafikerat flera främmande banor.

I fråga om *kanalbolag* iakttages, att den beskattningsbara inkomsten af kanaldriften, hvare icke inberäknas inkomst af fastighet, för hvilken bolaget erlagt fastighetsbevilning, ej heller inkomst af rörelse, som icke direkt sammanhör med kanlrörelsen, såsom t. ex. rederirörelse, fördelas

till beskattning mellan den kommun, där nästföregående år hufvudkontoret var beläget och som tillgodoräknas fem procent af inkomsten, samt de kommuner, som af kanalaneläggningen berörts, i förhållande till vissa för dessa kommuner bestämda *fördelningstal*. Dessa fördelningstal, som efter kanalbolagets hörande fastställas af Kungl. Maj:ts befallningshafvande att lända till efter rättelse, till dess annorlunda förordnas, erhållas genom att till kilometertalet af kanalens längd inom hvarje kommun lägga antalet slussar inom kommunen. Kanallängden, hvartill endast hänföras sträckor, som först genom kanalföretaget gjorts segelbara, räknas i kilometer och tiondedelar däraf, hvarvid bråkdel, som ej uppgår till full tiondedel, bortfaller. Utgör kanalaneläggning på någon sträcka gräns mellan två kommuner, uppdelas fördelningstalet för denna sträcka lika på hvardera kommunen.

Vid taxering af företag, som afser att med hjälp af *ledning* tillhandahålla *vatten eller elektrisk energi*, skall hälften af den beskattningsbara inkomsten upptagas i den kommun, där vattnet eller den elektriska energien förbrukats, eller, då förbrukningen ägt rum inom olika kommuner, fördelas dem emellan i förhållande till bruttoinkomsten däraf inom hvarje särskild kommun. Den andra hälften taxeras i den kommun, där vattenverk eller kraftstation samt kontor varit förlagda, och fördelas, om vattenverk eller kraftstation samt kontor legat å olika orter, till beskattning emellan dessa orter efter den grund, som taxeringsmännen finna skälig.

4 §.

Utlänning, som efter därtill enligt särskild författning förvärfvad rätt reser omkring i landet och för egen eller annans räkning bjuder ut till försäljning eller försäljer af honom medförda eller eljest i riket befintliga varor, skall erlægga bevillning i enlighet med de i 7—12 §§ af bevillningsförordningen bestämda grunder; skolande hvad sålunda är vordet stadgadt äga tillämpning äfven i det fall, att utlänning medför utländska varor, som förut blifvit under en eller annan form rekvirerade.

5 §.

Hvar och en skattskyldig bör för sin inkomst genom handel, handverk eller annan näring taxeras till bevillning efter inkomstens verkliga belopp, antingen den näring, hvarigenom inkomsten erhålles, idkas för den

skattskyldiges egen räkning eller af honom bedrifves såsom kommissionär eller innehafvare af annan persons yrkesrätt; och då den vid bevillningstaxeringen för ett eller annat yrke påförda beskattning icke medför eljest saknad rättighet för den skattskyldige till utöfvandet af detta yrke, så äro taxeringsmännen icke pliktige att undersöka och pröfva behörigheten till detsamma idkande.

Uppskattning af inkomst utaf allmän eller enskild tjänst eller särskildt uppdrag.

6 §.

I allmänhet bör vid bevillningstaxeringen hvarje löntagares inkomst, så vidt den utgöres af bestämd lön eller visst antingen i penningar eller spannmål och andra naturapersedlar utsatt belopp, upptagas på grund af därå erhållen officiell eller behörigen styrkt uppgift, hvarvid spannmåls jämte andra in natura utgående varors och persedlars värde beräknas efter ortens senast fastställda markegångspris och sådana persedlar, som icke finnas i markegångstaxan uppförda, åsättas de värden, som persedlarne inom orten anses äga.

Med allmän eller enskild tjänstebefattning förenad förmån af fri bostad beräknas till det belopp, som i årlig hyra inom samma ort vanligen erlagts för en bostad af enahanda antal lika beskaffade rum och lägenheter. Där tillfälle till sådan jämförelse saknas eller särskilda förhållanden förekomma, bestämmes nyssnämnda förmåns värde efter annan, enligt taxeringsmännens åsikt tillämplig beräkningsgrund. I de fall, då ämbets- och tjänsteman, såsom boställshafvare, erlagt fastighetsbevillning för bostället, skall han icke taxeras till inkomstbevillning för sin förmån af fri bostad på samma ställe.

Allmänna föreskrifter.

7 §.

Huruvida skattskyldigs tillfälliga årsförlust (t. ex. genom kreatursjukdom, skeppsbrott, varulagers förstöring och dylikt) bör betraktas såsom minskning i årets inkomst eller såsom kapitalförlust, pröfve taxeringsmyndigheterna efter rörelsens och förlustens storlek och beskaffenhet.

8 §.

Enär aktiebolag eller enskildt bankbolag skall erlægga bevilning både för ränteinkomsten af hela det i bolaget nedlagda kapitalet och för den vinst, som rörelsen därutöfver lämnat, så böra de enskilda delägarne icke taxeras för inkomst från samma bolag.

9 §.

Där taxerings- eller pröfningsnämnd beslutar tillämpning af den i 11 § 1 mom. af bevillningsförordningen stadgade bestämmelsen om ökning af det belopp, för hvilket bevilning icke äger rum, eller som får från uppskattad inkomst såsom bevillningsfritt afdragas, skall af taxeringsnämnden i taxeringslängden och af pröfningsnämnd i dess protokoll noggrann redogörelse meddelas, då ökningen är för viss ort allmän på grund af hög bostadskostnad, om de i orten rådande förhållanden härutinnan och, då ökningen grundar sig på ömmande omständigheter, för dessas beskaffenhet i hvarje särskildt fall.

10 §.

Vid tillämpning af 11 § 1 mom. i bevillningsförordningen, angående befrielse från eller lindring i bevilning för inkomst af kapital eller arbete, skall den behållna afkomsten nästföregående år såväl af skattskyldig då tillhörande fast egendom som ock af sådan särskildt beskattad rörelse, som drifvits i bolag eller idkats å annan ort än den, där den skattskyldige är mantalsskrifven, tagas i beräkning vid bestämmandet af hans sammanräknade årsinkomster, hvarvid i fråga om fast egendom iakttages, att inkomst af jordbruksfastighet beräknas till 6 procent och inkomst af annan fastighet till 5 procent af taxeringsvärdet. Om sålunda skattskyldig finnes i sin mantalsskrifningsort hafva haft t. ex. 450 kronors inkomst af kapital eller arbete samt tillika ägt stadsfastighet, taxerad till 2,000 kronor, och hvilken alltså bör upptagas till 100 kronors afkomst, så att hans sammanräknade årsinkomst uppgått till 550 kronor, får enligt föreskriften i andra stycket af det ifrågavarande momentet, jämfördt med hvad ofvan sagts, sådan skattskyldig tillgodonjuta bevillningsfrihet för ett belopp af 450 kronor och kommer således i det förutsatta fallet icke att erlægga någon bevilning för inkomst, hvaremot den skattskyldige, som, jämte 450 kronors inkomst af kapital, tillika åtnjutit exempelvis 2,000

kronors inkomst af aktier, skall erlægga full bevillning för de 450 kronorna. Har den skattskyldige haft 1,100 kronors inkomst af kapital eller arbete, 400 kronors inkomst af aktier samt därjämte ägt jordbruksfastighet till ett taxeringsvärde af 5,000 kronor med 300 kronors däraf beräknad afkomst och således i sammanräknade årsinkomster åtnjutit tillhoppa 1,800 kronor, kommer bevillning att, utan medgifvande af något afdrag, honom påföras för hans först berörda inkomst af 1,100 kronor o. s. v.
